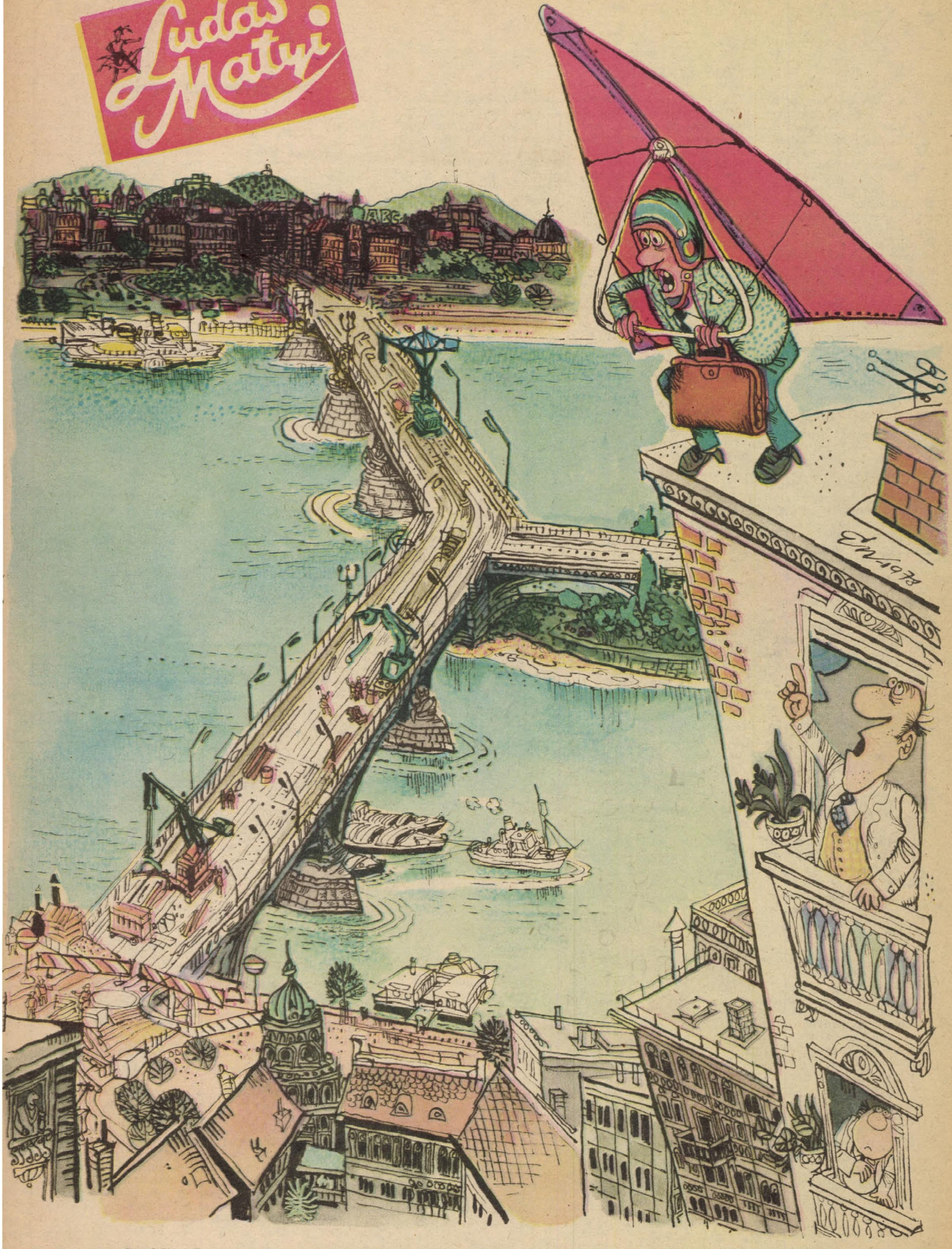
XXXIV. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1978. ÁPRILIS 20.

Ludas Matyi

— *Amióta lezárták a Margit-hidat, így a legkönnyebb átjutni Budára...*

KEDVES LUDAS!

ÍGY IS LEHET...

Ezen az oldalon nem szoktunk eldicsekedni azzal, hogyha a panaszok közül elintéztünk valamit. (Már azért sem, mert az elintézésben ritkán vagyunk bizonyosak.) Legfeljebb A címzett válaszol alrovatunkban közöljük olykor valamely felpanaszolt baj okozójának, hiba elkövetőjének a válaszát.

Hogy most mégis mérleget készítünk néhány orvosolt bajról, csak azért teszszük, mert a megoldás módját rokonszenvesnek, a választ általános érvényűnek, érdekesnek, s az elintézést példamutatónak érezzük.

Korrekt emberek

A Debreceni Fémfeldolgozó és Javító Szövetkezetre, például, Komlósi Mihályné (Orosháza) panaszkodott gyermekkocsi ügyben. A szövetkezet a rossz gyermekkocsit *kicserélte jóra* — és hogyan? „A szövetkezet termelési osztályvezetője és két munkatársa adta át unokámnak az új járművet. Segítségüket köszönöm és hangsúlyozom, rendkívül korrekt embereket ismertem meg az ügy kapcsán" — írta lapunknak Komlósiné.

Ugyancsak házhoz ment az Irodagéptechnikai Vállalat, miután lapunkban olvasta Dr. Falvay Alfréd panaszát az ITV-Kores festékszalagra. Olvasónkat lakásán keresték fel, a kifogásolt szalagot megvizsgálták, *visszavették és újat adtak* helyette.

Ki mit keres? alrovatunkban keresett 30 W F—29-es fénycsövet Kis Árpád olvasónk, mert az üzletekben sehol nem talált. A RAVILL lapunknak írt válasza tanulságos: az derült ki belőle ugyanis, hogy a nagykereskedelmi vállalat raktárában hiába *van* több ezer ilyen fénycső, „sajnos, a kiskereskedelem nem nagyon rendeli, igényli".

Áttörte a bűvös kört

Úgy tűnik, érdemes volt a Ludasban kinyomtatni Dr. Keveházi Ferencné gázbojlerrel kapcsolatos panaszát is, amelyben leírta, hogyan próbált áttörni egy bűvös kört, eredménytelenül. A megjelenés után a kör magától (?) megtört: a panaszos levélben szereplő valamennyi illetékes cég képviselője személyesen (!) felkereste Keveházinét, és azóta már *fel is szerelték* új gázbojlerét.

Lengyel Istvánné forróvíztároló-panaszára olyan jó hírt kaptunk, amely másokat is kedvezően érint. A Hajdúsági Iparművek leveléből ugyanis az derül ki, hogy Lengyelnének tartálycserére lett volna szüksége, amit a Gelka azért nem tudott végrehajtani, mert nem volt tartálya, e régebbi típusú tartályt ugyanis már nem gyártják, de minthogy a tartály iránt ismét merült fel igény, a HIM azt *újra elkezdte gyártani!*

Utólag engedélyezték

Végül még egy válasz: jóllehet az eredeti panasz nem jelent meg lapunkban, azt levélben továbbítottuk az illetékeseknek, de mert a reagálás közérdekű és példamutató, utólag említjük az ügyet. Gál Tiborné olvasónk azt panaszolta, hogy a *Keravill a nagycsaládosokért* nevű kedvezményes mosógép-akcióról önhibájukon kívül, bürokratikus akadályok miatt maradtak le, s ezt méltánytalannak tartják. Nos, igazságtalannak érezte a helyzetet a Keravill is, és a hozzánk írt levele szerint a vállalat *méltányosságból hozzájárul* Gálék kéréséhez és engedélyezi nekik a kedvezmény megadását utólag is.

Van tehát méltányosság a ridegnek, s bürokratikusnak képzelt vállalatok, hatóságok, intézmények „szívében" is, ennek bizonyságául, s egyben biztatásul közöltük az esetet. Mert néha csakugyan megoldódnak a gondok.

B. T.

AZ ÁTVERT OLVASÓ ESETE

A jó krimik közé sorolható Erle Stanley Gardner sorozata, amelyekben beszámol az ügyvéd-mesterdetektív Perry Mason eseteiről. A nyomozónak mindig van valami esete. Az Elbűvölő kísértet esete címűtől A fuldokló kacsa esetéig „esete-sorozat" néven is ismerik az olvasók e könyveket. És szeretik, elkapkodják, azonnal, megjelenés után. Mint magam is a legújabbat, A ketyegő gyertya esetét. Perry Mason azonban sehol sincs a könyvben. Lebukott volna valamelyik bravúr-nyomozásnál, és addig is mást szerepeltet az író, amíg hőse kiszabadul? Amellett e könyv sokkal gyengébb, mint Gardner többi esete. Megnézve az angol eredeti címet, világosul az ügy: This is murder — azaz: Ez gyilkosság — mondja a cím. Szó sincs semmiféle esetről! Ellentétben az összes többi magyarul megjelent Gardner-könyvvel, amely szintén tartalmazza a fordítás alapjául szolgáló, eredeti kiadás címét is. És mindegyik ugyanúgy kezdődik: The case of the... azaz valóban az esete valaminek.

E könyv Gardner korábbi művei közé tartozik. (1935-ben jelent meg.) Megelőzi a Perry Mason-sorozatot. A magyar kiadó viszont úgy vélte: ha ez nem „esete" könyv, akkor esetleg nem „eszik" úgy az olvasók. (Mellesleg: e hiedelem a regény ismeretében nem volt indokolatlan...) Így jöhetett létre — félrevezető új magyar cím adományozásával — az átvert olvasó esete. Ugye, a Magvetőnek nem lesz több ilyen „esete"?

(szatmári)

EGYMÁST GYŰRJÜK...

A 99-es autóbusz Népszínház utcai végállomásánál nem könnyű a leszállás.

A várakozó utasok a délutáni csúcsidőben, ugrásra készen várják a beálló buszt. Amikor a tömötten érkező jármű befut a végállomásra, a várakozók megrohanják és a fentlevők alig tudnak lekászálódni róla. Ilyenkor fut a szem a harisnyán, gombok szakadnak a kabátokról és durva szavak röpködnek a levegőben. Az emberek egymást lökdösik, taszigálják.

Régebben a BKV-tól egyszer már megkérdeztük: miért szükséges a le- és felszállásnak egy helyen történnie? Az utassírámra a következőt válaszolták:

„A 99-es autóbuszok Népszínház utcai végállomásán, helyszűke miatt, külön leszálló helyet csak a Csokonai utca kereszteződése, ill. a villamos járdasziget előtt lehetne létesíteni. Ez a végállomásra érkező utasok részére, kedvezőtlen körülményeket jelentene a metró, illetve más járatokra történő átszállás esetén, a gyaloglási távolság növekedne".

Naponta gyötrődő utastársaim nevében ezennel kijelentem: vállaljuk a 10—20 méteres gyalogsétát. Kocogó századunkban ennyit megtehetünk. Aki sokallja a gyaloglást, a tévétornát fél perccel hamarabb abbahagyhatja.

(f. i.)

FILLÉRES CIKK

Kikopott a néhány éve vett NDK vízmelegítőm melegvízcsapmenete. Filléres áru, de hosszas utánjárás után az derült ki, hogy csak ezer forintért kapható! Ugyanígy jártam tavaly felszerelt rozsdamentes mosogatónk szőrén-szálán elveszett gumidugójával. Bejártam a várost, s a végeredmény: dugó csak néha kapható, de kb. kétezer forintért! Igaz, hogy a bojlercsap esetében a fent említett árért komplett új bojlert adtak volna, a mosogató esetében egy teljes új mosogatót, de hát nekem csak apró alkatrész kell, az miért nincs, miért kell egy csekély alkatrészecske krónikus hiánya miatt mindjárt új felszerelést vásárolni?

Dr. Kubinyi András
1088 Bp., Baross u. 21.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Babaápolási cikkek

Patatics Lászlóné (Szegény kismama panaszai, Ludas, 9. sz.) feleslegesnek nyilvánítja a Johnson gyártmányú babaápolási cikkek behozatalát, amelyeket *„...a gyermekorvosok egyenesen veszélyesnek nyilvánítanak a csecsemő bőrére"*. Az Egészségügyi Minisztériummal egyetértésben hozott rendelet intézkedik az import kozmetikai cikkek belföldi forgalomba hozataláról. Ehhez hozzájárulást Intézetünk ad, szigorú egészségügyi előírások alapján. Amennyiben a Johnson-Johnson baba kozmetikumok nem felelnének meg az angol egészségügyi előírásoknak, már Angliában sem kerültek volna közforgalomba. Túl azon, hogy birtokunkban van a londoni Department of Health and Social Security hitelesített egészségügyi bizonylata, Intézetünk is megvizsgálta az élőmintákat a hazai egészségügyi előírásoknak megfelelően fizikai, kémiai és mikrobiológiai szempontból is és kifogástalannak találta azokat. Egyébként a Johnson-Johnson babaápolási termékek nálunk két éve kerültek forgalomba, ha használatuk ellen felmerült volna egészségügyi kifogás, arról feltétlen értesültünk volna. Patatics Lászlóné panaszát tehát megalapozatlannak találjuk.

Dr. Szokolyi Lászlóné
Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet

ÉJSZAKAI VONAT

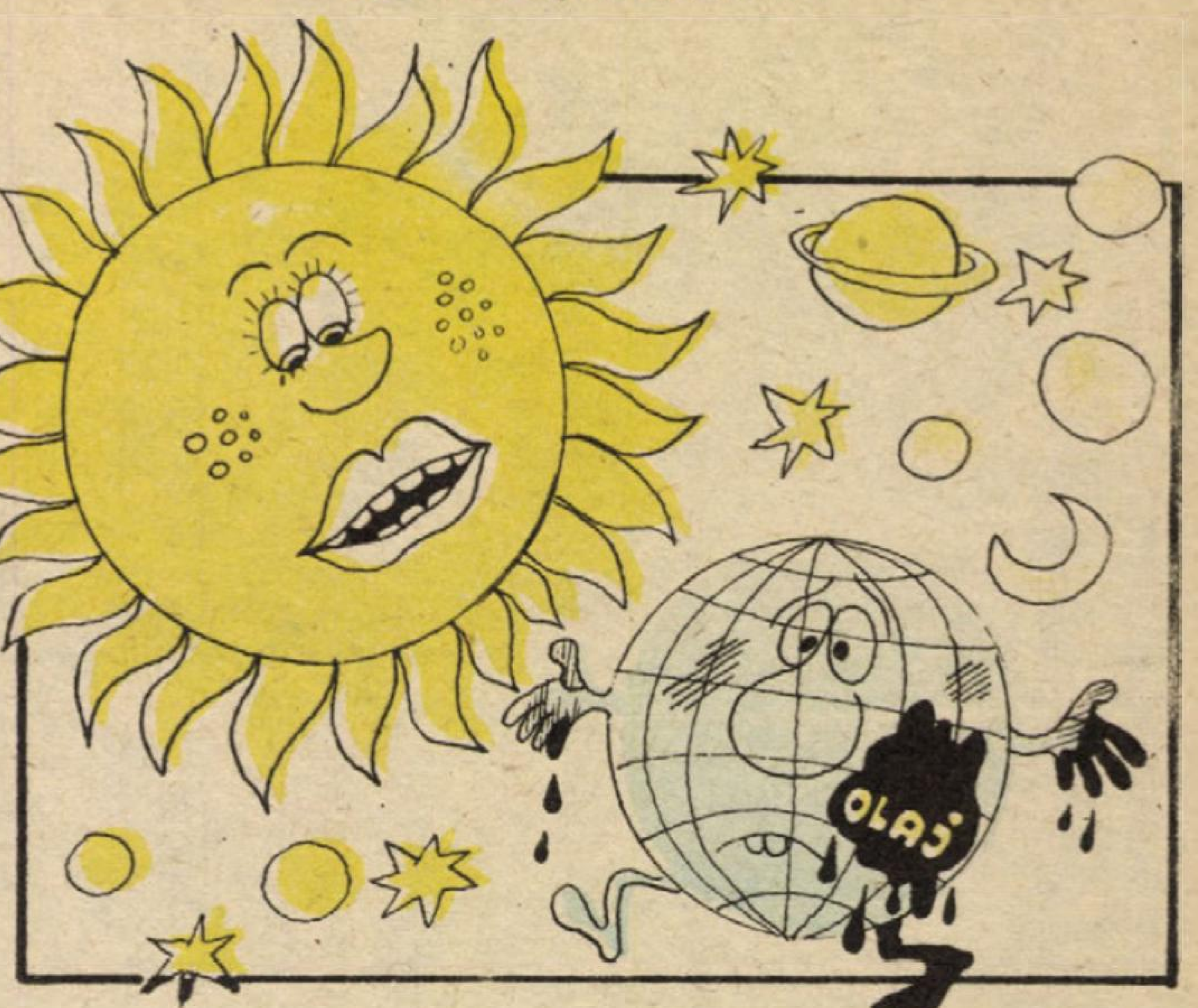
Éjszakai vonat — ilyen ma már csak krimiben van: könyvben, filmen, tévében, de miért nincs a valóságban? Mi, kiskatonák, 1977 nyarán levelet küldtünk a MÁV-nak, száz aláírással, hogy állítsák vissza az éjszakai távolsági vonatokat, amelyeket megszüntettek. Sok száz és ezer honvédnak nem mindegy, hogy tiszántúli lévén, de valamelyik dunántúli laktanyában szolgálván — vagy dunántúli illetőségűek, akik tiszántúli körletbe tartoznak — eltávozásnál, szabadságnál egy nappal megrövidülnek, a hosszas utazgatás, az éjszakai vonatok hiánya miatt. A MÁV tavaly nyáron írt levelünkre eddig egy sort sem válaszolt. Kérésünket pedig fenntartjuk.

Juhász János
honvéd és sok társa
4800 Vásárosnamény, Virág u. 12.

OLAJ A TENGERBEN

MI LESZ VELED, FÖLDECSKE?

– Fiacskám, már megint hogy nézel ki?

SZÚRÓPRÓBA

A beszegi „Új Könyvelés” Mezőgazdasági Termelőszövetkezet irodaépülete előtt egy fekete kocsi állt meg. Kiszállt belőle két sötét ruhás férfi, két fekete aktatáskával és két fekete ketével, amit már megittak. Cigarettára gyújtottak, a sofőr pedig a magával hozott abált szalonnára. A két komor ember belépett az épületbe, majd nem sokkal később a bérszámfejtés feliratú szobába. A helyiségben két női alkalmazott ült, meg a rejtély, amely a két férfi váratlan megjelenésekor megpróbált a csukott ablakon keresztül távozni.

Ekkor megszólalt a beszédesebb látogató:

— Ne tessék megijedni, szúrópróbaszerű ellenőrzést tartunk!

Ettől a két nő pánikszerűen elájult.

Ekkor a két férfi H_2O eljárással felélesztette őket. Aztán kérték a bérjegyzéket, amelyből rögtön kiderült, hogy fiktív, a két női alkalmazott pedig fifti-fifti.

Ekkor a két hölgy elkezdett védekezni. Az egyik azt mondta:

— Ez nem igaz! Nálunk a faluban sok Hömpölygő van. Hömpölygő Alajos, Hömpölygő Dénes, Hömpölygő Ignác, Hömpölygő Keve, Hömpölygő Mihály, Hömpölygő Pongrác, Hömpölygő Simon, Hömpölygő Vencel, s így könnyen előfordulhat, hogy eltévesztünk a bérjegyzéken egy-egy nevet, és Hömpölygő Alajos helyett például Hömpölygő Aladárt írunk bele. Emberek vagyunk, ki ne tévedne ennyi azonos név között!

Ekkor a két ellenőr jegyzőkönyvet vett fel az illetéktelenül felvett bérekről, majd aláíratták ezt a két gyanús személlyel. Az egyik nő azt a nevet írta alá, hogy Hömpölygő Boldizsár, a másik pedig azt, hogy Hömpölygő Nefelejcs.

Ekkor kibújt a szög a zsákból, mert e két név hamisítását gyakorolták be legjobban.

Ekkor megkérdezte az idegesebb természetű férfi:

— És ki az a Hömpölygő Jácint?!

Ekkor azt felelte a másik hölgy:

— Az a Jolán!

Ekkor így replikázott az első hölgy:

— Ne kenj rám mindent Bözsi, a Jácint te vagy!

Ekkor a hatás kedvéért azt tudakolta a kíváncsibb természetű férfi:

— És hol van az eltulajdonított kétmillió?!

Ekkor ezek a válaszok születtek:

— A Hömpölygő Lehelnél!

— A Hömpölygő Szaniszlónál!

Ekkor nem lehetett megállapítani, hogy a két nő közül melyik a Lehel, és melyik a Szaniszló.

Ekkor belépett a szobába a főkönyvelő-helyettes. A két férfi nyomban megkérdezte tőle, hogy mikor látta mostanában a bérjegyzéket. A főkönyvelő-helyettes azt felelte, hogy mostanában nem volt ideje látni.

Ekkor a férfiak megmutatták neki.

Ekkor a főkönyvelő-helyettes csodálkozva megkérdezte:

— Ki ez a sok Hömpölygő?! Nálunk a faluban nem lakik egy Hömpölygő nevű sem!

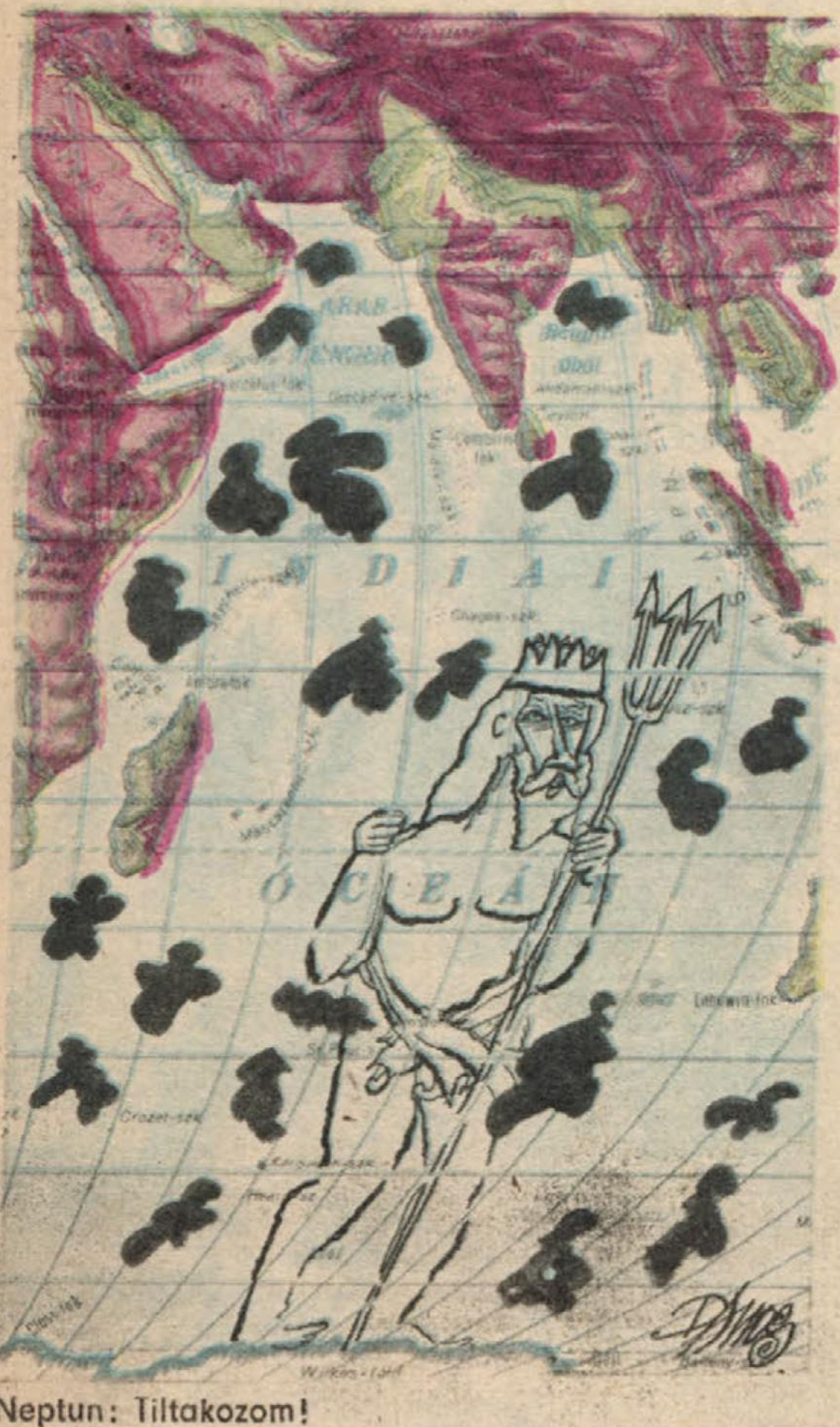
Ekkor az ellenőrök megkezdték a Hömpölygők leleplezését. Aztán lerántották a leplet a hanyag kezelésről is.

Ekkor minden felbolydult. A közügyek gyakorlásától való eltiltástól kezdve a nyolc napon túl gyógyuló felfüggesztett büntetésig minden ott lógott a levegőben.

Ekkor a két férfi kilépett az épületből.

Ekkor megemelte kalapját előttük egy falubeli. Hömpölygő Mátyás volt, a száznyolcadik fiktív személy.

Tormai László

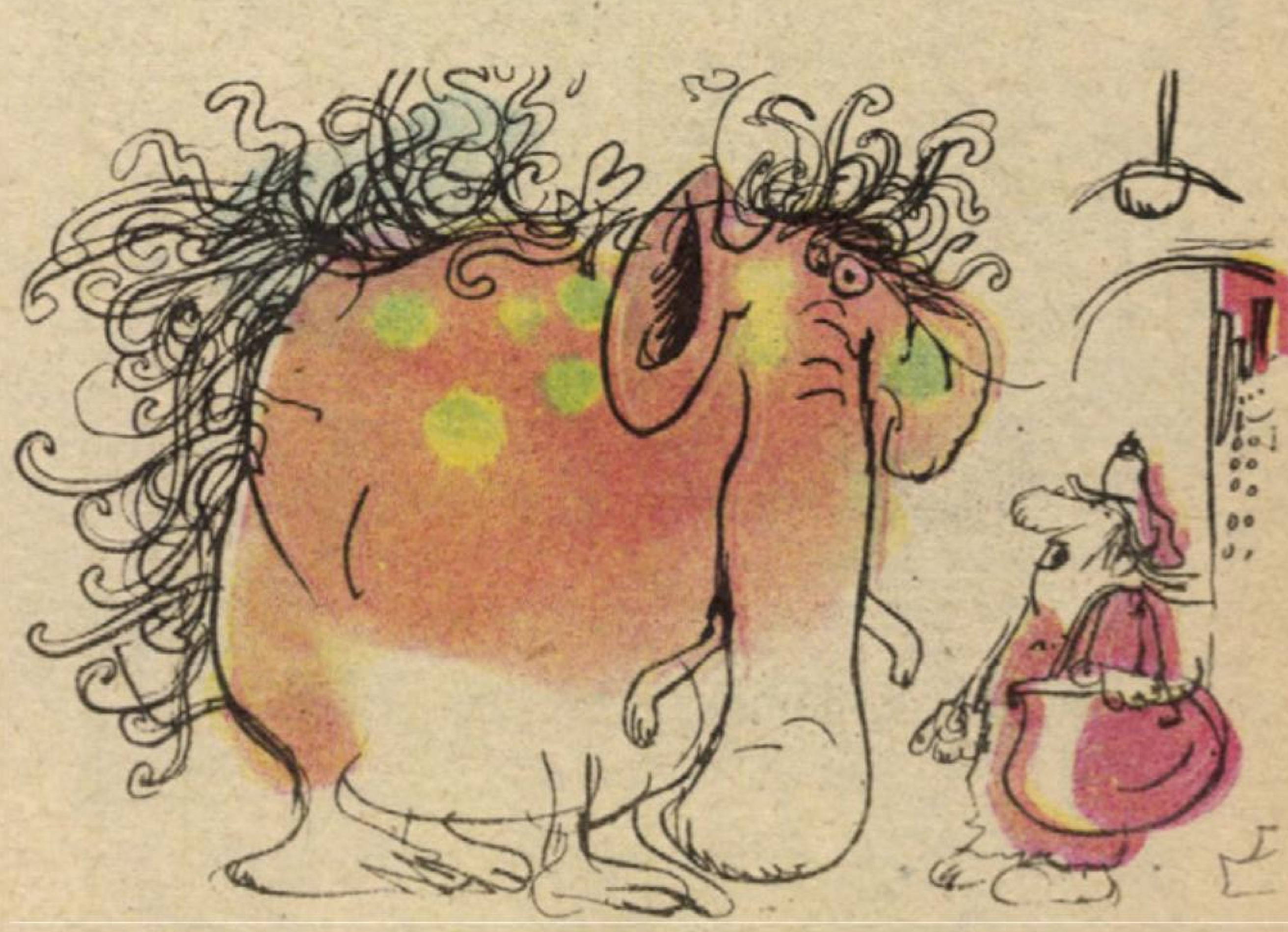
Neptun: Tiltakozom!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két barátnő találkozik az utcán.

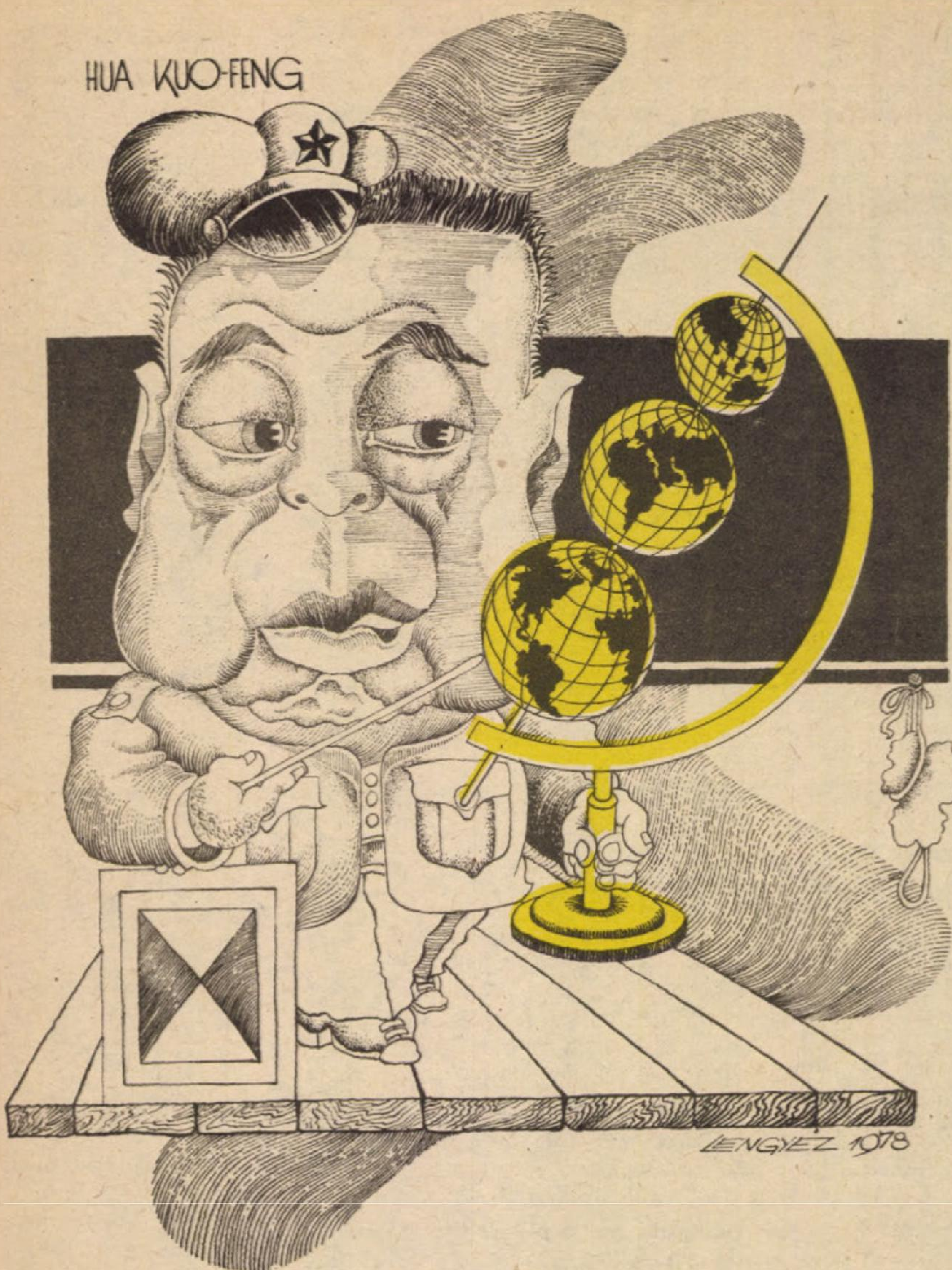
— Hogy tetszik az új ruhám?

— Ne haragudj, de most nagyon sietek, és nincs kedvem vitatkozni.

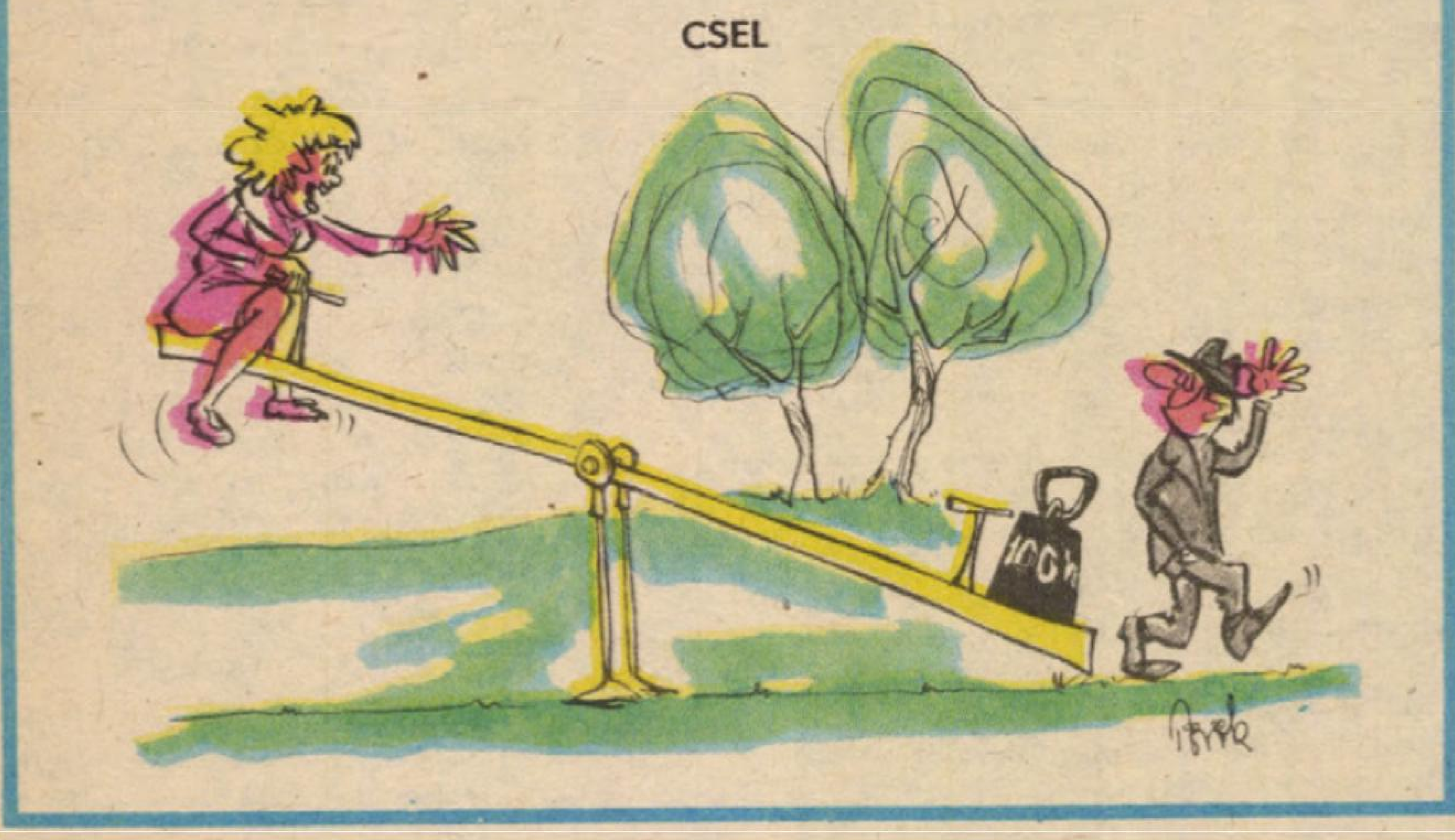
– Sajnálom, Kovács úr, még mindig nem jött az ellengyógyszer az átokra.

A NAGY TANÍTÓ DILEMMÁJA

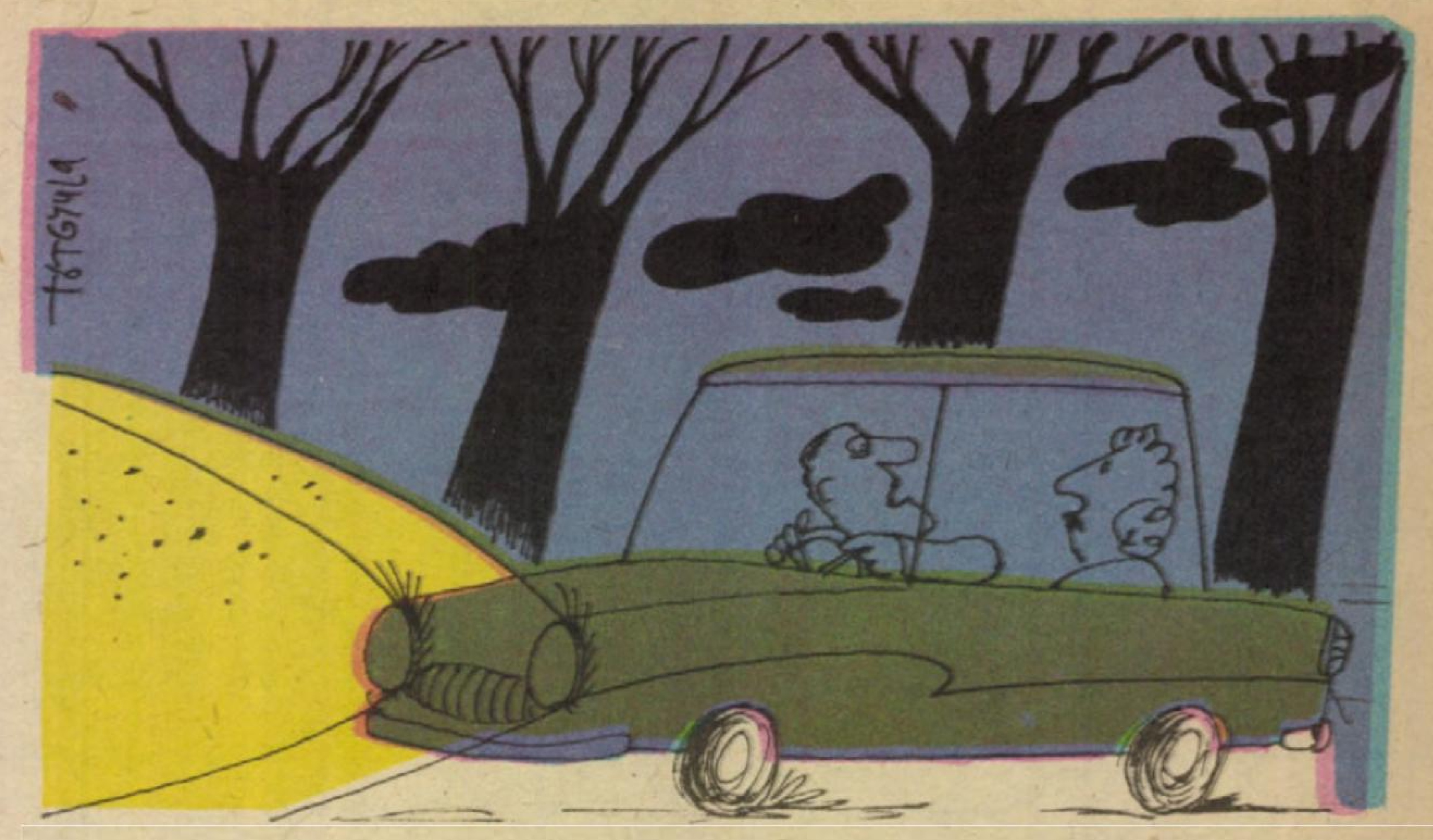

– A három világ is a négyek bandájának műve?

CSEL

ÉJSZAKAI ORSZÁGÚTON

– Már alig bírom nyitva tartani a szemem... Veszekedj velem égy kicsit!...

LUDAS MATYI MOZIBAN

KÖSZ, NEM DOHÁNYZOM!

Új hullám árasztja el a magyar filmet: divatba jött a *titok*. Arról már beszámolt a Ludas, hogy *A néma dossziéban* például csak a kémeket láthattuk, kémkedésük tárgyáról végig nem hull le a lepel. A *Dübörgő csend* háromszög történetéből megtudjuk ugyan, hogy ki kivel és kivel nem, azon viszont életfogytig tépelődhetünk, hogy miért. A *Filmregény* négy és fél órás játékideje sem volt elég ahhoz, hogy a képzelet és valóság e különös elegyéből kibogozzuk: az életben ki kinek a lánya-fia?

A legújabb titok az *Amerikai cigaretta* nézőit ingerli. Végig nem tudjuk: *Kentet* vagy *Marlborót* szív-e két féldeci között az utcaseprő-duó, de üsse kő. Az is lehet, hogy a kellékes csak *Helikont* álcázott *Pall Mall*-nek és akkor mi van? Nagyobb gond, hogy a *Tordy Géza* által oly életes iróniával megmintázott főhősről soha nem tudjuk meg, *mitől* lett hirtelen olyan térdig érő mísze? Miért rohan el gusztusosan berendezett felesége és csinosan formás főbérleti lakása (vagy fordítva?) mellől, vagont kirakni az éjszakába és utcaseprőkkel féldecizni a nappali csehóba?

A költő meg a köztisztaságiak története különben sem jön össze, csak a filmkészítők önkénye illeszti egymásba. De a másik sztori, a Közterület-fenntartó Vállalat dolgozóinak története legalább szól valamiről. Azt legalább csak félig felejtették el megírni, a költő lelki odüsszeáját és fizikai bolyongásait viszont csaknem egészen.

Annyi azért történt, hogy tízévi pauza után ismét új szerepben és régi fényében láthatjuk tündökölni *Makláry Zoltánt*. És *Gobbi Hilda* is kiváló.

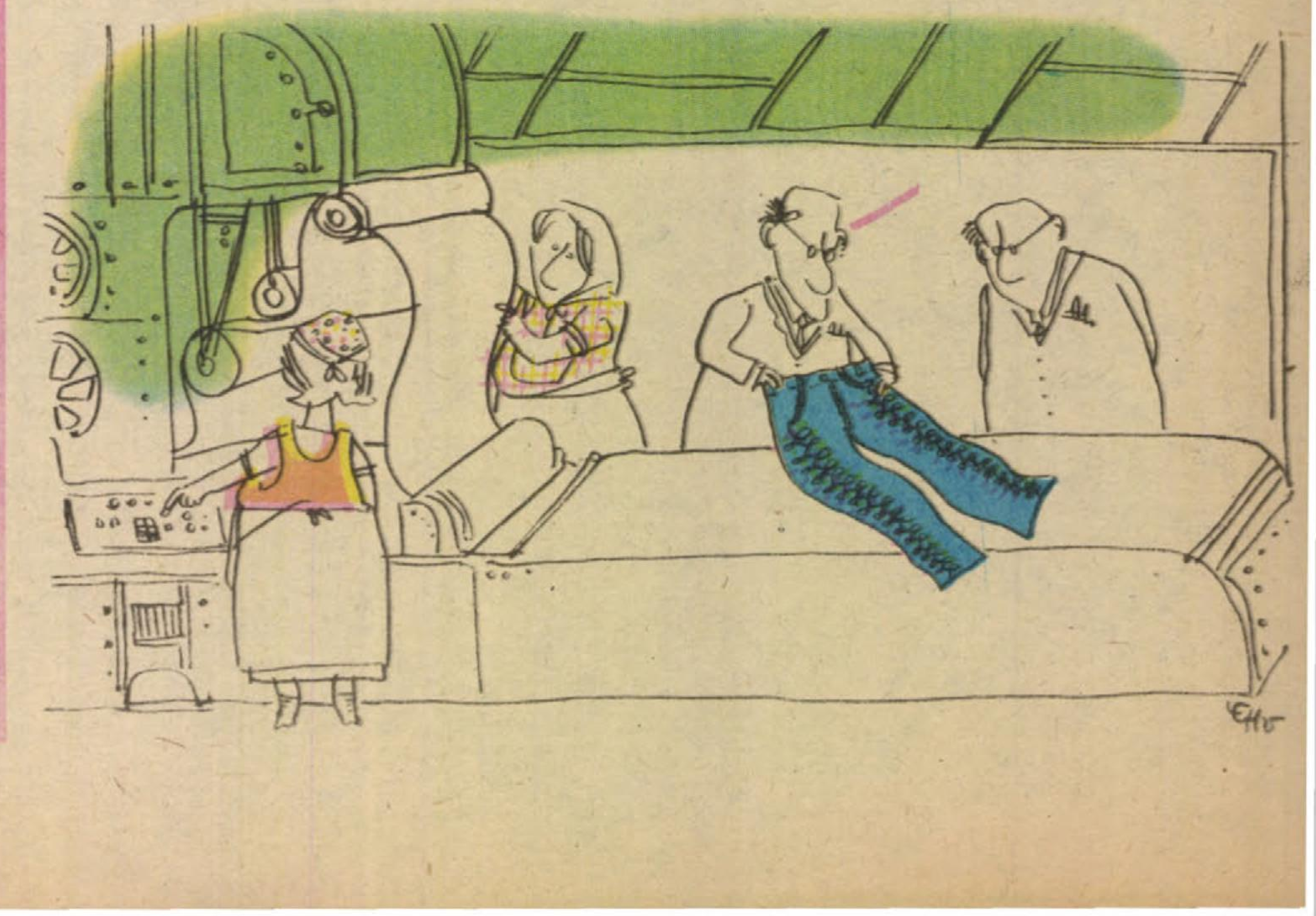
Mégis: ez az Amerikai cigaretta nem csinál gusztust a dohányzáshoz. (A mozihoz még kevésbé.) A leszokni akarók szándékát erősíti, a leszokottak kitartását tovább szilárdítja. Ez is haszon. Lehet, hogy a filmet titokban az Egészségügyi Világszervezet pénzelte?

Barabás Tamás

– Más füstjet nem bírom...

MAGYAR LEVI'S

Fülöp György rajzai

ÖNSZUGGESZTIÓ

– A dollár megjavul! – A dollár megjavul! – A dollár megjavul!

MIT FOGYASZT ÖN?

Korszerű fogalmaink között egyre sűrűbben szerepel manapság a *fogyasztói társadalom* fogalma, ez az újsütetű közgazdasági kifejezés arra, hogy mire költjük a pénzünket. Valamikor — igen korszerűtlenül — egyszerűen csak vásároltunk. Ezt teszi napjainkban *egy* ember is, amikor bemegy a boltba és vásárol két pár zoknit, vagy egy villanykörtét, de a társadalom együttesen már fogyaszt. Ha veszek magamnak egy tábla csokoládét, még nem fogyasztottam el, csak ha már megettem, de a kereskedelem már elfogyasztotta, mert a kereskedelem egy feneketlen bendő, naponta zabálja fel a mosógépek, tévé-készülékek, cipők és kalapok ezreit és tízezreit.

Szóval jó kifejezés — közgazdasági értelemben — a fogyasztói társadalom. Mégis meghökkentem a minap, midőn egy tanulmányt forgatva költőink olvasottságáról (a tanulmányt a Tömegkommunikációs Kutatóközpont állította össze), az alábbi fejezetcímre találtam:

„Versfogyasztási szokások".

Majd a bevezetésben is megismétli a tanulmány, hogy a közvéleménykutatás során *„... megvizsgáltuk a versfogyasztási szokásokat".*

Miután engem nem kerestek fel a tanulmány készítői, kitöltendő kérdőívet sem kaptam, szeretném pótlólag elmondani, hogy a versfogyasztás nálam hogyan alakult az elmúlt években.

Jelenthetem, hogy kora ifjúságom óta nagy versfogyasztó vagyok. Tizenéves koromban — kultúréhségemben — válogatás nélkül faltam a verseket, majd évekig Kosztolányit fogyasztottam, tisztán, Szabolcska Mihály nélkül. Sőt, magam is kotyvasztottam néhány verset — mint oly sok fiatal —, egy vékony kis szakácskönyvem is jelent meg belőlük, húszéves koromra.

Ma már — öregedőben — erősen befolyásolja versfogyasztásomat, hogy diétára vagyok fogva, gyomrom már nem a régi. A túlságosan modern verseket például nemigen tudom megemészteni.

Miből áll manapság egy napi kosztom?

Reggelire két Morgensternt fogyasztok, lágyan, kislányomnak a tízórais táskájába két Zelk Zoltán közé egy Weöres Sándort teszek. Főétkezésem József Attila, Radnóti, viszont este csak könnyű verseket fogyasztok. Egy kis Heltait, Gábor Andort.

További közvéleménykutatási statisztikákhoz alkalmas válaszaim is vannak, nem irodalmi fogyasztásra:

Zenei éhségem csillapíthatatlan: huszonöt Bartókot tudok magamba gyűrni, együltőhelyemben.

A képzőművészetet Csontváryig lerágtam.

Magánéletemben két feleséget kóstoltam meg, de egyik sem ízlett igazán.

Viszont elfogyasztottam négy főnökömet, a fogyasztói társadalom legnagyobb örömére.

Mozit, színházat azonban már kevesebbet fogyasztok. Sajnos, az okát is tudom:

A tévé szőröstül-bőröstül lenyelt.

Somogyi Pál

TÁJÉKOZÓDÁS

– Ez a lány ezentúl mindig nálunk fog lakni?

Pótolhatatlan

Nem — tárta szét két karját az íróasztal mögött ülő férfi — sajnos, mi önt nem alkalmazhatjuk. Ön túl jó nekünk.

Az íróasztal előtt ülő elegáns, enyhén deres halántékú férfi, a jelentkező finoman elmosolyodott.

— Túl jó vagyok?!

— Igen — felelte a másik, és rápaskolt az előtte fekvő paksamétára. — Vegyészmérnöki és közgazdász diploma, felsőfokú vizsga két szocialista és három kapitalista nyelvből, bizonyítványok magas szintű társadalmi és politikai tanulmányok sikeres elvégzéséről. Mi önt egyszerűen nem tudnánk megfizetni.

— Ugyan — legyintett szerényen az íróasztal előtt ülő férfi —, én egy fillérrel sem tartok többre igényt, mint a hivatali átlag.

— Elcsodálkozott a másik.

— Megelégedne az átlaggal?! Ilyen papírokkal?! Amikor ráadásul minden előző munkahelye ajánlásából az derül ki, hogy önt valósággal pótolhatatlan embernek tartották?!

Az enyhén deres bólintott.

— Pontosan erről van szó. Nem átvitt értelemben. Engem mindenütt pótolhatatlan embernek tartottak. Vagy, ha úgy tetszik, pótolhatatlan emberként tartottak. Ez a munkaköröm.

Még jobban elképedt a másik.

— Végképp semmit sem értek. Kifejtené részletesebben?

— Kérem. Az ugyebár köztudott, hogy pótolhatatlan ember nincs. Elvileg. Mert praktice nagyon jó, ha van. Egy pótolhatatlan ember föltétlenül szükséges minden olyan vállalatnál, intézménynél, hivatalnál, amely olykor patthelyzetbe kényszerül.

— Miféle patthelyzetbe?

— Hát amikor nincs mit lépnie. Amikor egy feladatot nemcsak hogy nem sikerül teljesítenie, hanem, ami ennél sokkal veszélyesebb, nincs elfogadható mentsége sem. Sem anyaghiány, sem szállítási nehézségek, sem az időjárás viszontagságai, sem a partnerek mulasztásai, semmi. Ilyenkor jövök én. Illetve — megyek. Én, a pótolhatatlan ember. A már említett diplomákkal, mindenirányú és szuper képzettséggel. A pótolhatatlan ember, aki sajnos épp megbetegedett, vagy tanulmányi szabadságon van, vagy külföldi tapasztalatszerzésen, netán épp gyesen. Ezért a késedelem, ezért a lemaradás. Ezt a magyarázatot többnyire még a legszigorúbb felettes szervek is elfogadják, hisz egy ilyen kvalitású munkatárs távolléte nyilván fölér egy elemi csapással... Úgy gondolom, most már érthetőek mérsékelt igényeim az anyagiakat illetően is. Mert hát ahhoz, hogy mint távol levő pótolhatatlan szakember betölthessem funkcióimat a vállalat érdekében, csak a fizetési napokon jönnék be... Nos, ezek után sincs szükségük rám?

Az íróasztal mögött ülő férfi, aki rendkívül figyelmesen hallgatta végig az íróasztal előtt ülő férfi okfejtését, lassan, de határozottan megcsóválta a fejét.

— Nincsen. Nekünk, hála istennek, nincsen szükségünk az ön közreműködésére.

A jelentkező fölállt.

— Értem. Önök olyan jól dolgoznak, hogy nemigen kerülhetnek patthelyzetbe.

— Ellenkezőleg, nagyon is sűrűn kerülünk. Nem erről van szó. Miközben az ön magyarázatát, érveit követtem nyomon, fokról fokra tudatosodott bennem valami. Az, tudniillik, hogy ha eddig nem is tisztáztuk ennyire világosan, de tulajdonképpen mi is használjuk az említett módszert, nekünk is van egy pótolhatatlan emberünk, ha egyelőre még nem is rendelkezik pótolhatatlansága oly meggyőző papírosaival, mint ön.

Az íróasztal előtt álló férfi kíváncsian hajolt előre.

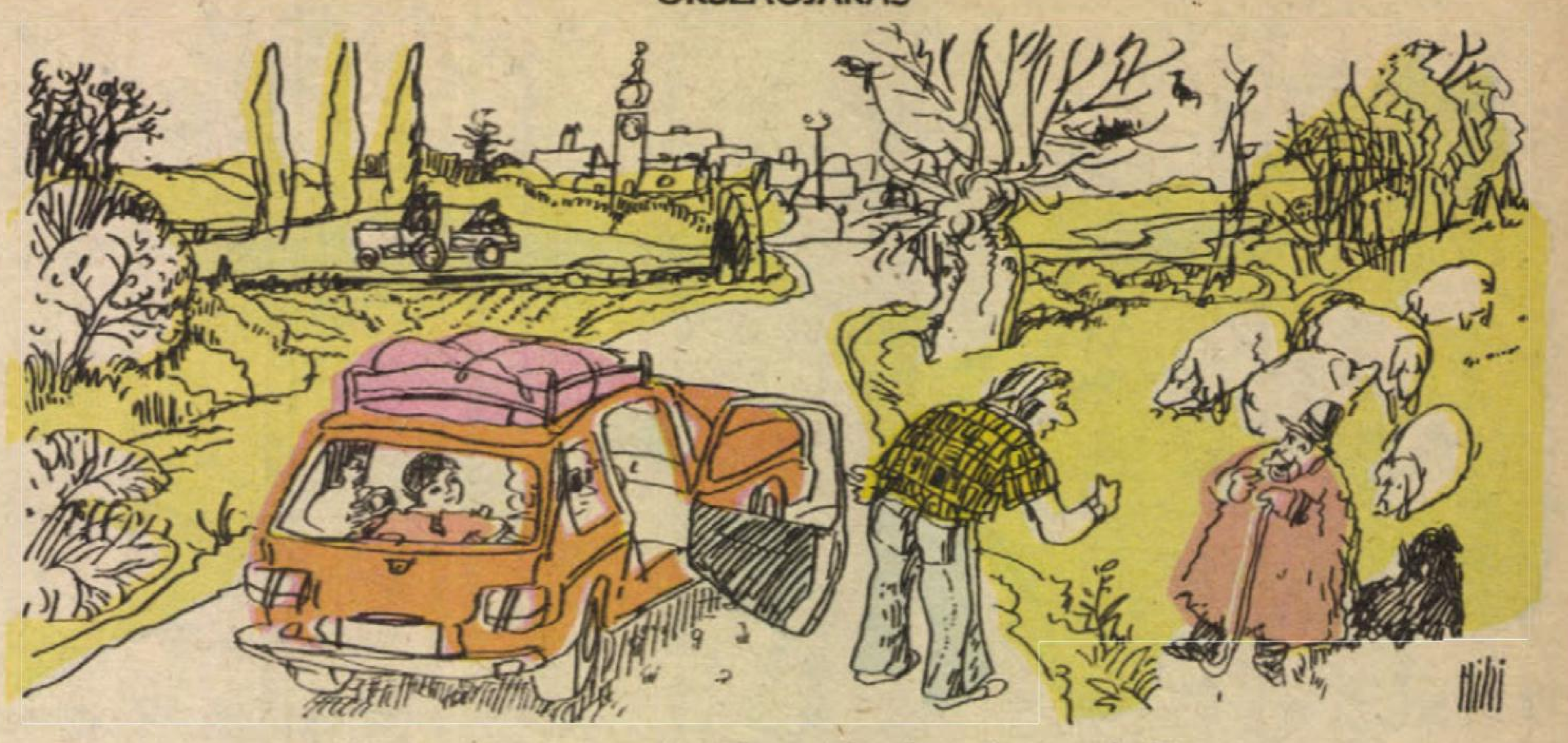
— Szabad-e kollegiális érdeklődésből megkérdeznem, hogy ki az az illető?

Az íróasztal mögött ülő férfi egy picit elpirult.

— Én — mondta halkan, szerényen.

Kürti András

ORSZÁGJÁRÁS

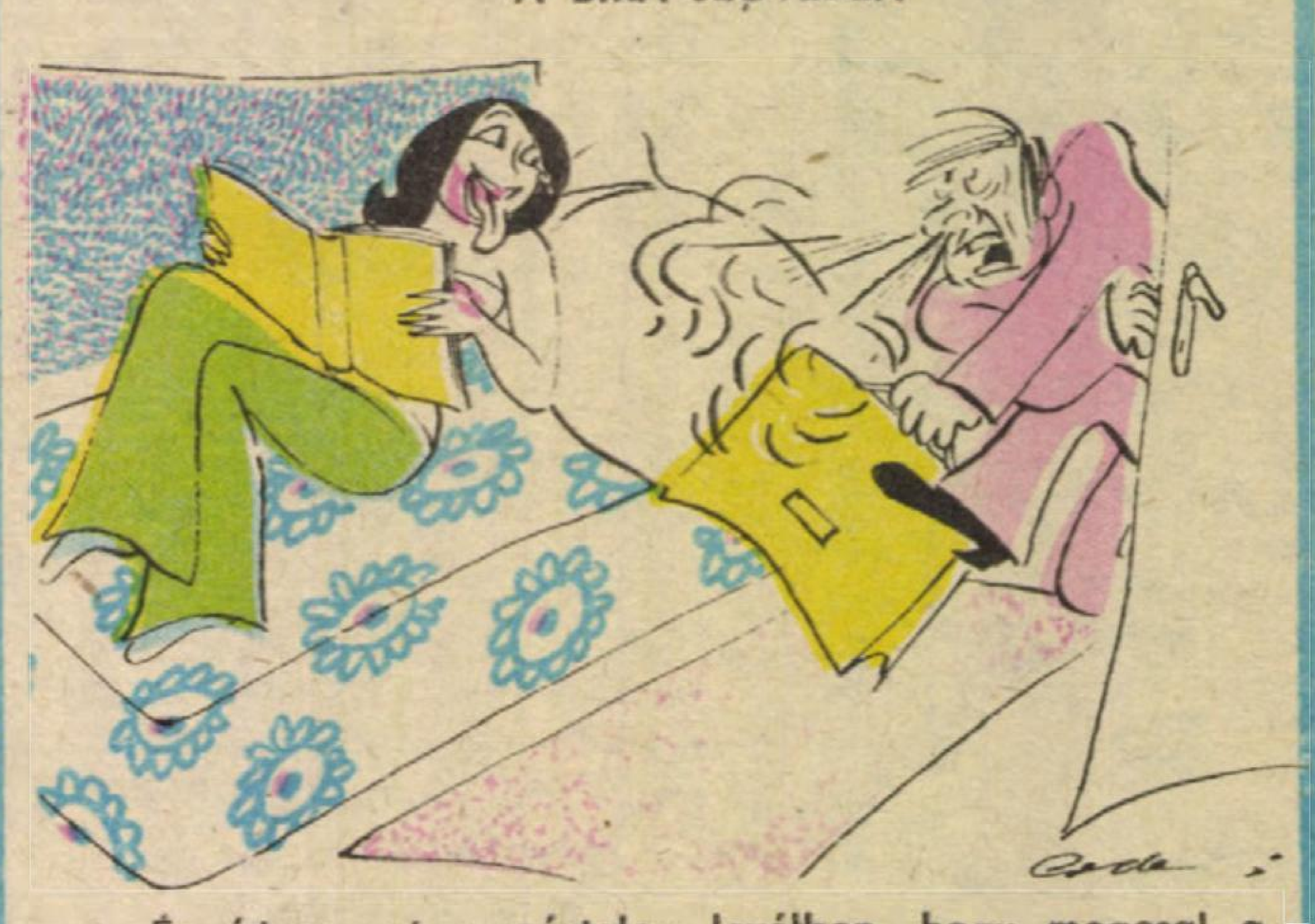

– Volt egy híres csodadoktorunk, de már meghalt...

– Érdekes, hogy a giccsen ugyanannyit kell dolgozni, mint egy remekművön!

A BIKA JEGYÉBEN

– Én írtam azt a névtelen levélben, hogy megcsal a feleséged!

A vadászatról hazatérő férjet izgatottan fogadja a felesége:

— Hogy sikerült a vadászat, édesem?

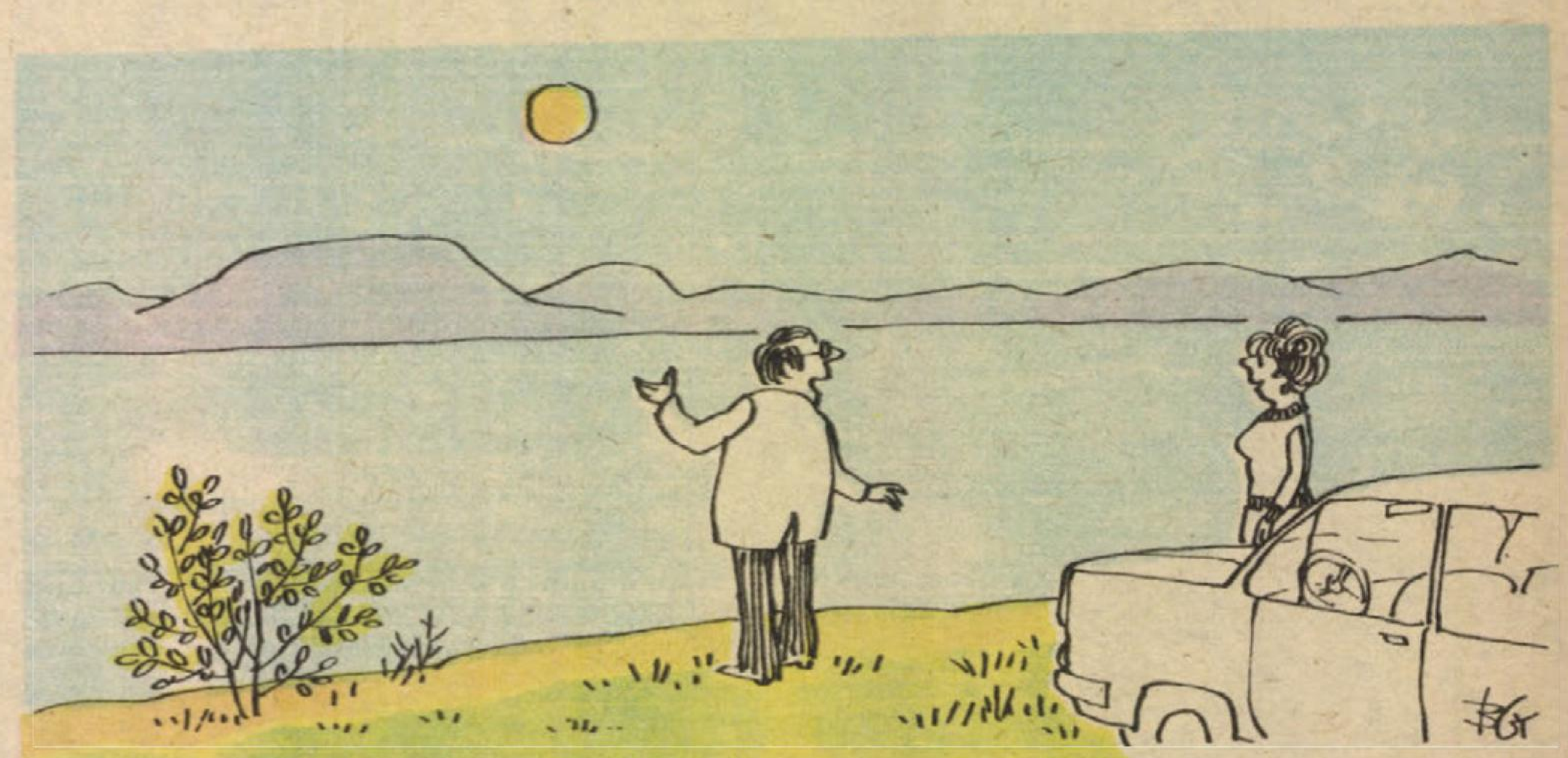
— Minden oké. Egy hónapig nem fogunk húst venni.

— Szarvast lőttél?

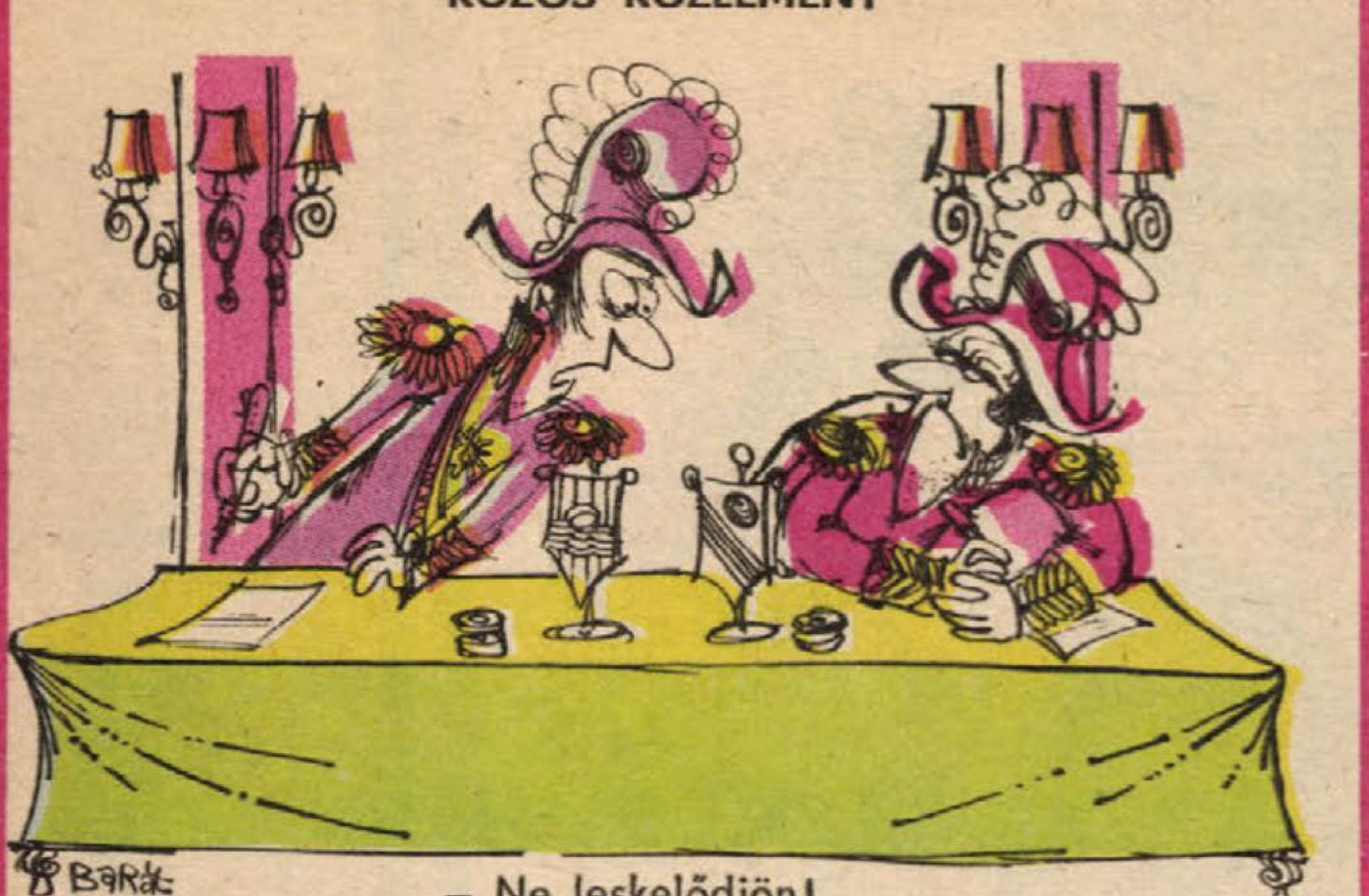
— Nem, elittam a fizetésem.

ÚJSÁGÍRÓ

– Szép lassan elkezdhetem idei aggódásomat a tó sorsa miatt!

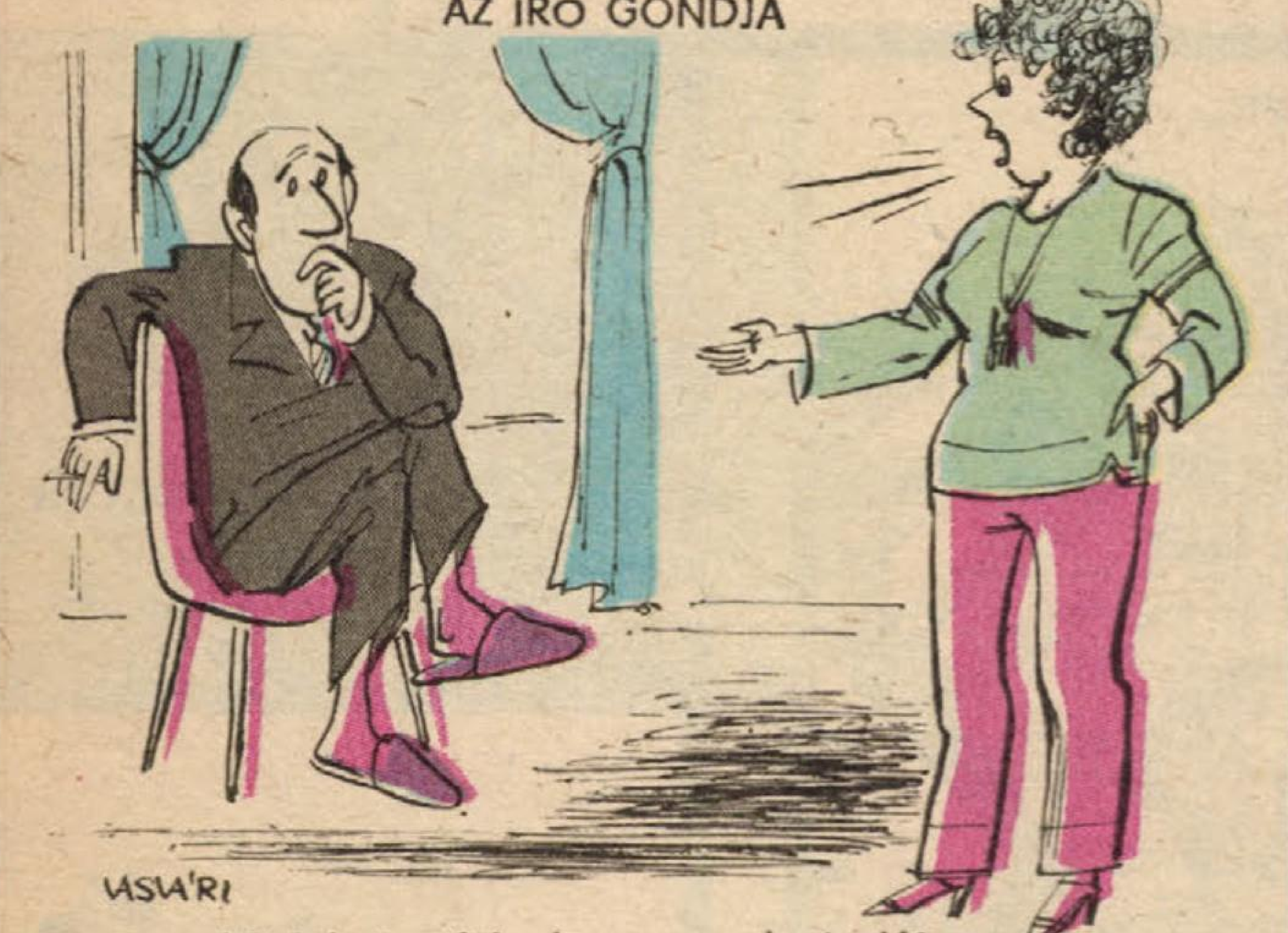

KÖZÖS KÖZLEMÉNY

– Ne leskelődjön!

AZ ÍRÓ GONDJA

– Mi lehet a feleségem mondanivalója...

SZABADIDŐ-LÓ

– Jó lenne a szabadidőmből legalább öt percet rajta eltölteni.

– Már a Noé bárkájában is megcsaltál, pedig ott csak ketten voltunk hernyók.

GOMBCSAVARÓ ÉS TÁRSAI

Szeretek találkozni az utcán barátaimmal, fele- sőt negyedbarátaimmal. Jólesik futtában elbeszélgetni velük.

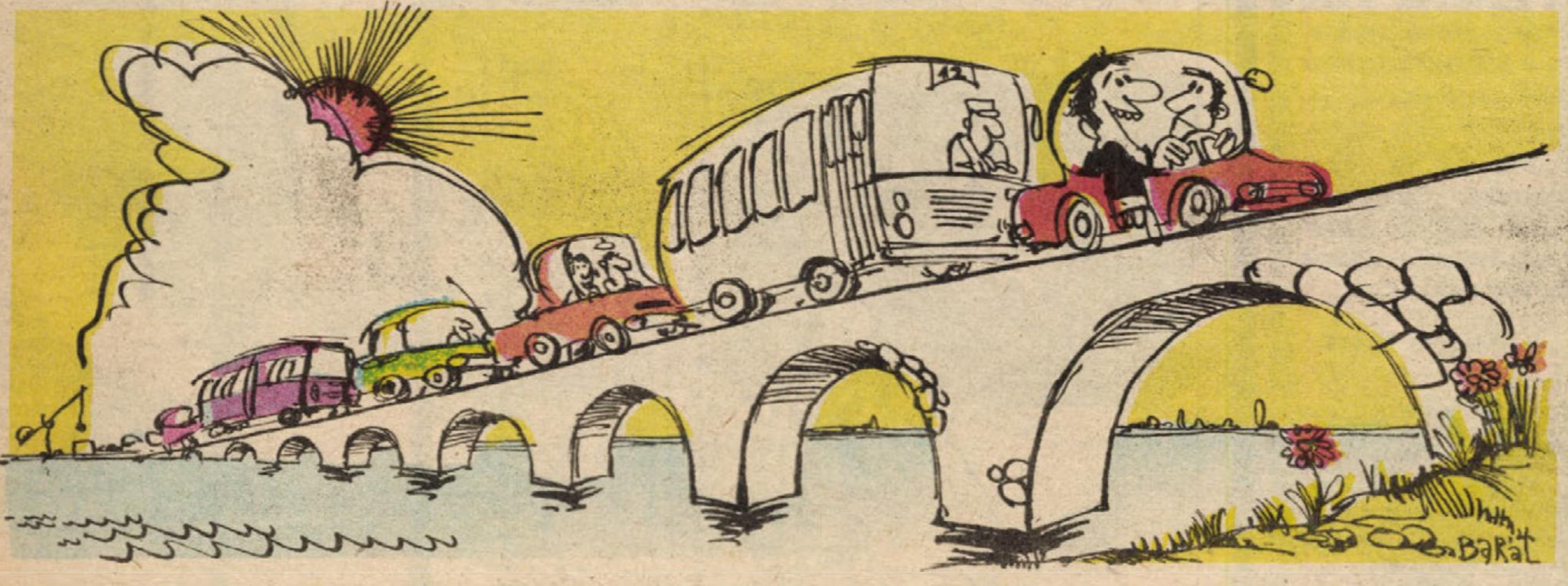
Kivéve, ha szájbabeszélők. Tetszenek tudni, kikre gondolok? Azokra, akik nem érik be a lelki és szellemi kapcsolattal, ezt testi közeledéssel tetézik. Mondják, mondják a magukét, s közben araszolva nyomulnak előre. Azt hiszik, mondataik attól kapnak súlyt, ha egyenesen a szádba, a füledbe, vagy az orrodba, vagy — ha apró emberről van szó —, a nyakcsigolyádra lihegik őket. Kétségkívül van ebben a közeledésben egy neme a bizalomnak, de nem mindenki szereti tudni, hogy utcai ismerőse milyen márkájú fogkrémet, vagy borotválkozás utáni illatosítót használ. A szájbabeszélők mégsem túlságosan veszélyesek, mert lehet ellenük védekezni. Én például a következő trükköt eszeltem ki. Mikor a szájbabeszélőre rájön a szájbabeszélés, és elkezd araszolni, hanyagul kirakom az egyik lábamat, térdben meghajlítom, aminek a beszélő minduntalan nekiütközik, mint egy véletlenül kinnfelejtett konyhai hokedlinek, vagy egy faluszéli vasúti sorompónak. Bőbeszédű szájbabeszélő esetén, tíz percen túl is nyitvatartandó.

Szeretek találkozni felebarátaimmal, kivéve, ha hátbaverők. A hátbaverőket nem szívlelem. Pedig amúgy szeretem őket, érdekel is amit mondanak, de a fizikai megpróbáltatásokat rosszul viselem el. „Hát, hogy vagy, öregfiú?!" (durr, odavág egyet a jobb lapockámra). „Szóval, jól vagy?!" (bumm egyet a szívgödörre...) „Örülök, hogy ilyen jó színben vagy!" (de meddig? — a gyomorszájamra kaptam egyet) „Mindig sejtettem..." (ököllel odasóz a hátamra)... „hogy..." (két ujjával csavargatja az orcámat) „Még sokra viszed..." (zutty, a mellékvesémre). Védekezés: szinte semmi. Egyet lehet tenni, ha az ember megtanulja a módját: rögtön az elején egy karatefogással leviszi a földre a hátbaverőt, rátapos a nyakára, és azt mondja: no, most beszélgessünk...

Szeretek találkozni a felebarátaimmal, kivéve a gombcsavarókat. A gombcsavaró is fura szerzet ám! Tetszenek tudni, akik csak úgy tudnak beszélni, hogy közben állandóan csavargatják a velük szemben állók kabátja gombját. Mikor az első ilyennel akadt dolgom, azt hittem, hogy gombokat gyűjt a gombfoci-csapatához, legszívesebben nekiadtam volna, csak elengedjen. Most már tudom, hogy ezek mélylélektani esetek, valami gyermekkori gátlás tör fel bennük, ami csak akkor oldódik fel, ha gombot csavargathatnak. Amint elveszik tőlük a gombot, megbénulnak. Ki tudja, mi van a dolog mélyén, talán idő előtt megvonták tőlük az anyai emlőt, netán a gomb a szájból kiesett cumit jelképezi. Mindenesetre engem szerfölött idegesít, amikor egy 40—50 éves pasas duma közben, önfeledten ráncigálja a kabátomat. Vannak köztük egészen kóros esetek. Egyszer összefutottam egy ilyen gombcsavargatóval. Sportanorák volt rajtam, azon nincs gomb. Azt hittem, védett vagyok. Képzeljék, az őrült, beszéd közben fel-le huzigálta a cipzáramat.

Novobáczky Sándor

FŐVÁROSI TERELŐUTAK

– Ha ez az Erzsébet-híd, akkor szemben a Gellérthegynek kell lennie...

a Rózsadomb ostroma

Megirigyelvén a televízió hegymászó filmjeit, úgy határoztam, hogy néhány bátor és vállalkozókedvű barátommal nekivágok a nagy kalandnak: meghódítom a Rózsadombot.

A sikeres, ám veszedelmes expedícióról az alábbi naplóban számolok be az izgalmakra áhítozó nyájas olvasóknak:

1978. március 30., csütörtök. Expedíciónk maroknyi csoportja megérkezik a Marx térre, hogy felderítsük a Nyugati átjárót. A Nyugati pályaudvar épületét azonban ismeretlen tettesek szétdúlták. A környéken több helyen veszedelmes szakadékok tátonganak.

Hegyi vezetőnk, Berger Józsi, aki civilben a Fogaskerekű Vasút vonalbejárója, a közeli sportáruházban kívánja kiegészíteni térdzoknikészletét, ám meglepetésére sem térdzokni, sem áruház nincs a közelben, mert az utóbbit elköltöztették.

Füstös Béla, a kőbányai hegymászó klub tagja ekkor megtalálja a kicsiny átjárót a Váci út torkolatában, majd élete kockáztatásával átvezet bennünket a hágón.

1978. március 31., péntek. Előttünk magasodik a félelmetes Rózsadomb. Hogyan közelítsük meg? A rohanó Dunán is át kell valahogy kelnünk. A folyó felett mindössze egy Szent Margitról elnevezett híd ível, amelynek keskeny és veszélyes két sávján még levegőt is nehéz venni.

Nincs más választás. Beugrunk az ABC-áruházba, hogy egy hétre elegendő Kőbányai sört vételezzünk.

1978. április 1., szombat. Elhatározzuk, hogy két irányból indulunk a hegy meghódítására. Füstös Béla és én a Margit-hídon vágunk át, míg Berger Józsi és a behemót Fürge Feri, aki amatőr nőgyógyász, a Morgó elnevezésű átkelőhajón indul útra és a Széna tér felől kezdi az ostromot. Odafönn majd találkozunk!

1978. április 2., vasárnap. Újabb kellemetlenség ér bennünket. Eltűnik Füstös Béla Trabant típusú hátizsákja. Kiderül, hogy a hatóságok távolították el a híd egyik darabjával együtt. Berger Józsi eközben örömmel jelenti, hogy sikeresen elérte a Batthyány teret és folytatja útját.

A mi számunkra azonban most kezdődik az igazi haddelhadd! Egy kanyargós szerpentinen csak öszvérek képesek közlekedni. Mi vidáman haladunk felfelé. Berger Józsi ismét jelentkezik, ugyanis keresi a Mártírok útja bazaltköveit, de nem találja, mert felszedték.

1978. április 3., hétfő. Már első hegyi táborhelyünkön a 2500 Ft-os négyszögölenkénti magasságban pihenünk. A Hotel Ifjúságban. Délután tovább indulunk, mert a disco-program káros hangnyomás-ingadozást okoz hallószerveinkben. Ahogy feljebb kerülünk, egyre ritkább lesz a levegő füsttartalma. Béla kapkodja a levegőt, lassan kiütköznek rajta az oxigénmérgezés tünetei. Hiába, kőbányai gyerek, nem bírja a klímát! Előveszek egy palackot, amely $H_2SÖR_4$ vegyi összetételű folyadékot tartalmaz, és felüdítem vele alélt útitársamat.

Berger Józsiék feltűnnek a Pusztaszeri úton, és a Vérhalom tér közelében végre kitűzhetjük a telkünket.

Csodálatos érzés! A 6000 Ft-os négyszögölenkénti magasságban fütyül köröttünk a szél és néhány kőműves kisiparos a társasházunkon.

Azóta nem tudom eldönteni, mi volt nehezebb: feljutni ide, vagy fentmaradni. Majd az OTP-ben kiderül. Persze, csak ha megtaláljuk a Mártírok útján.

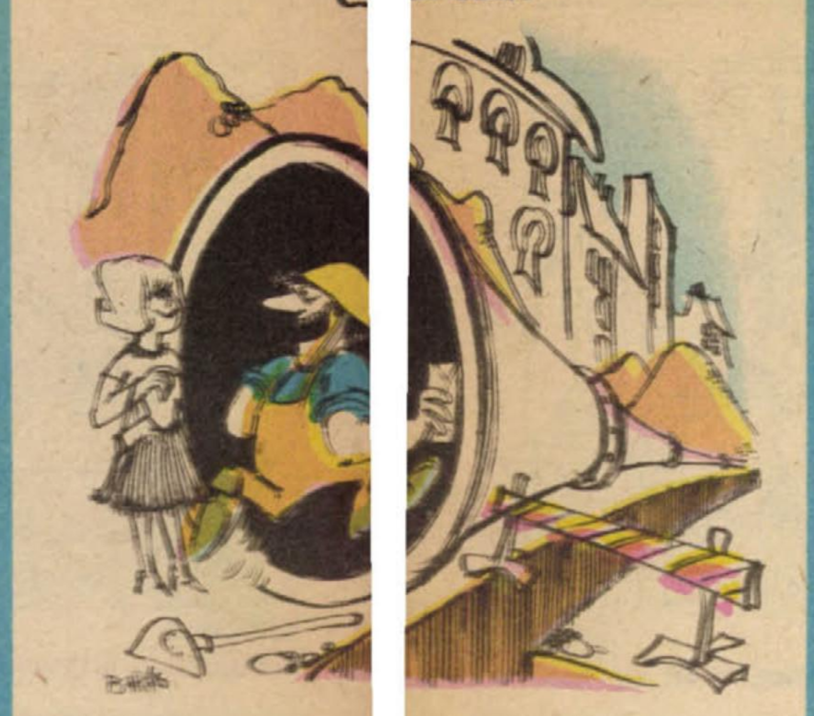
Bognár Tibor

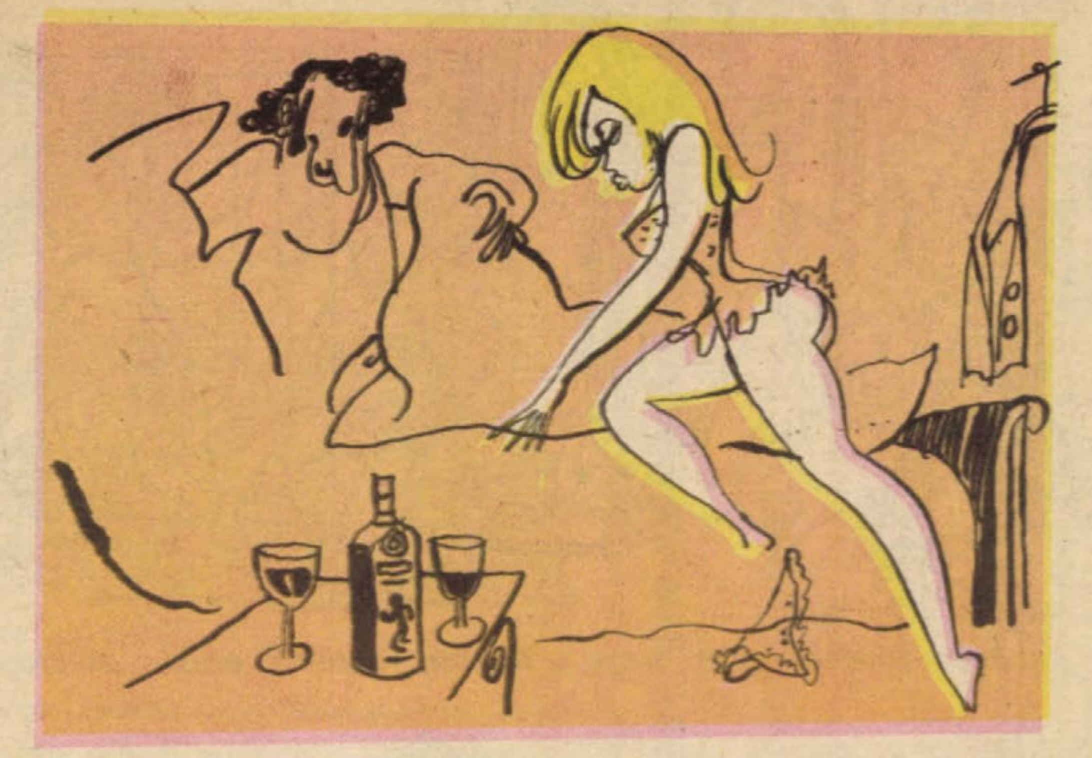
– Uram, fegyverekke! még soha nem oldottak meg semmit. Üljünk tárgyalóasztalhoz!

CS ÓPOSTA

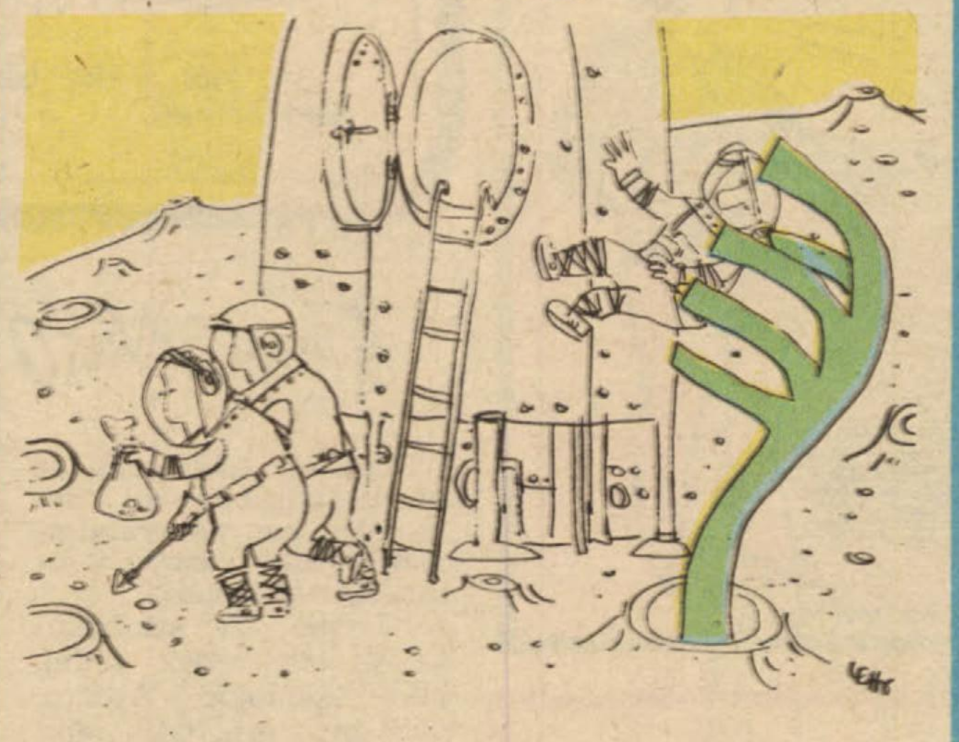
– Igenis, kérem Szentendrei út 237.

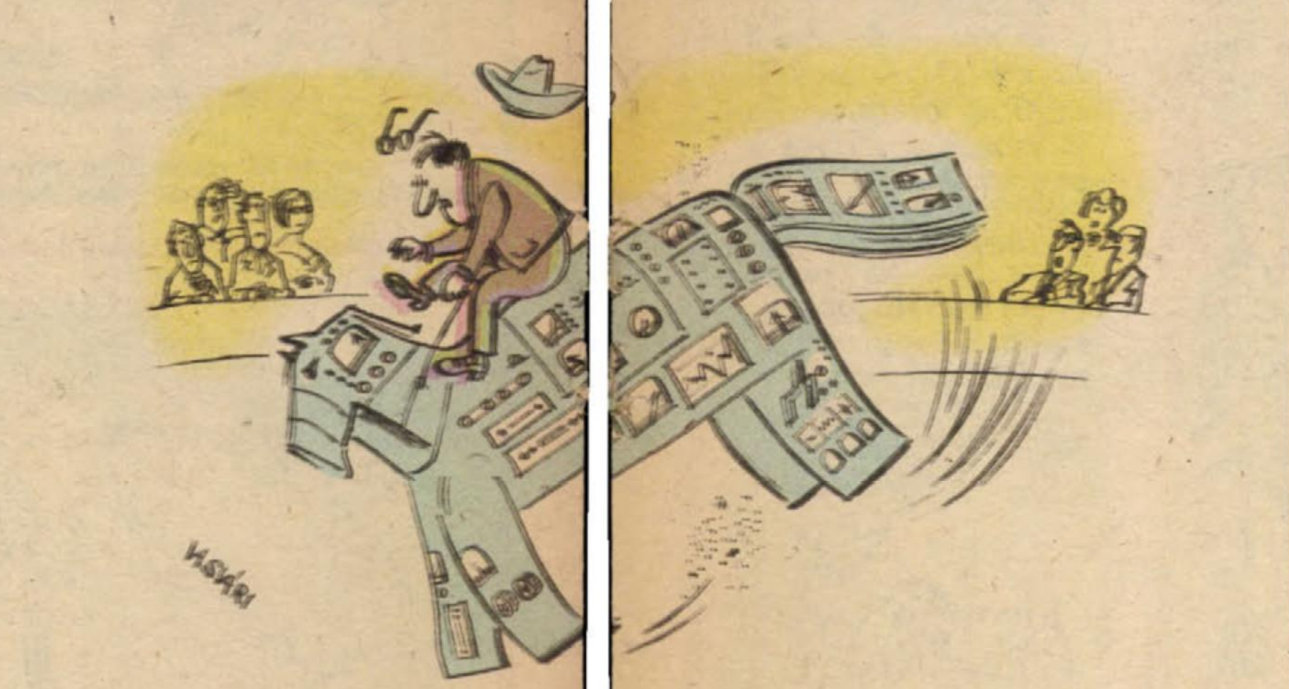
VENDÉGFELLÉPÉS

EGY KIS BLÖDLI

MINTAVÉTEL

– Még be kell törni!

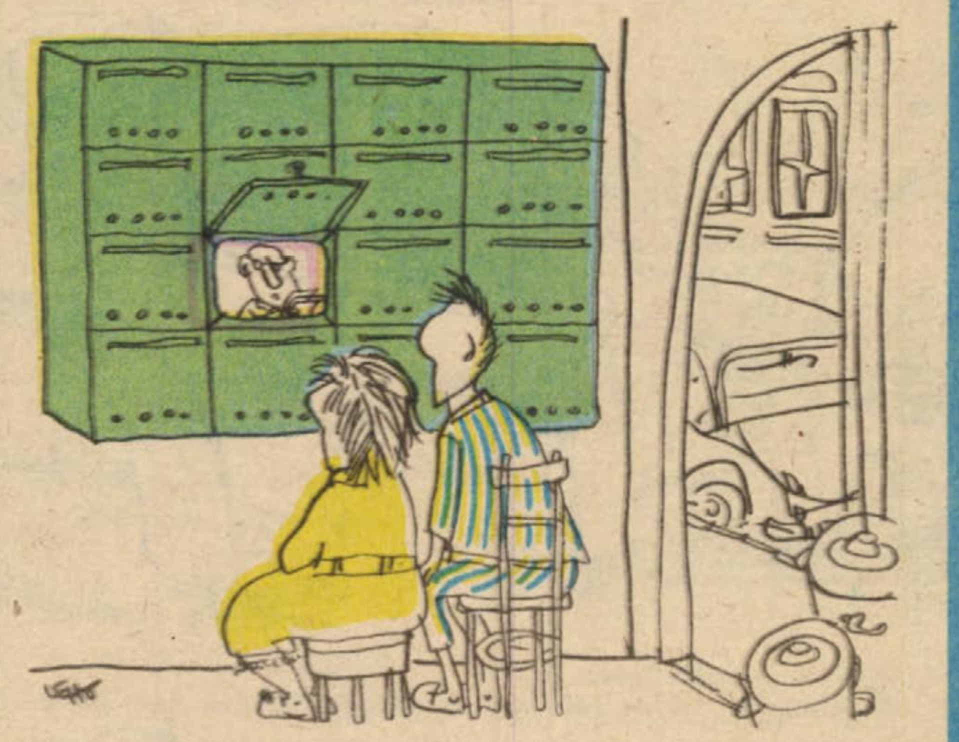
EBÉDSZÜNET

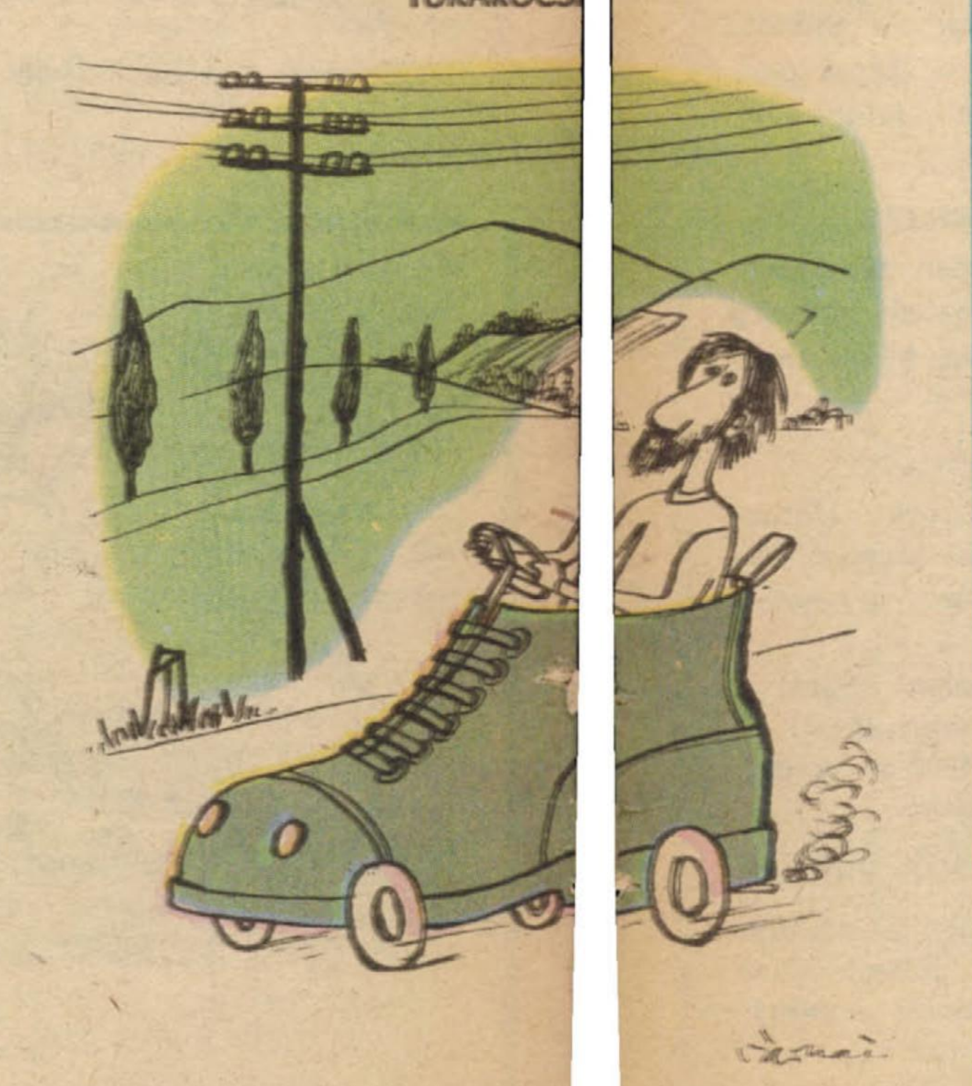

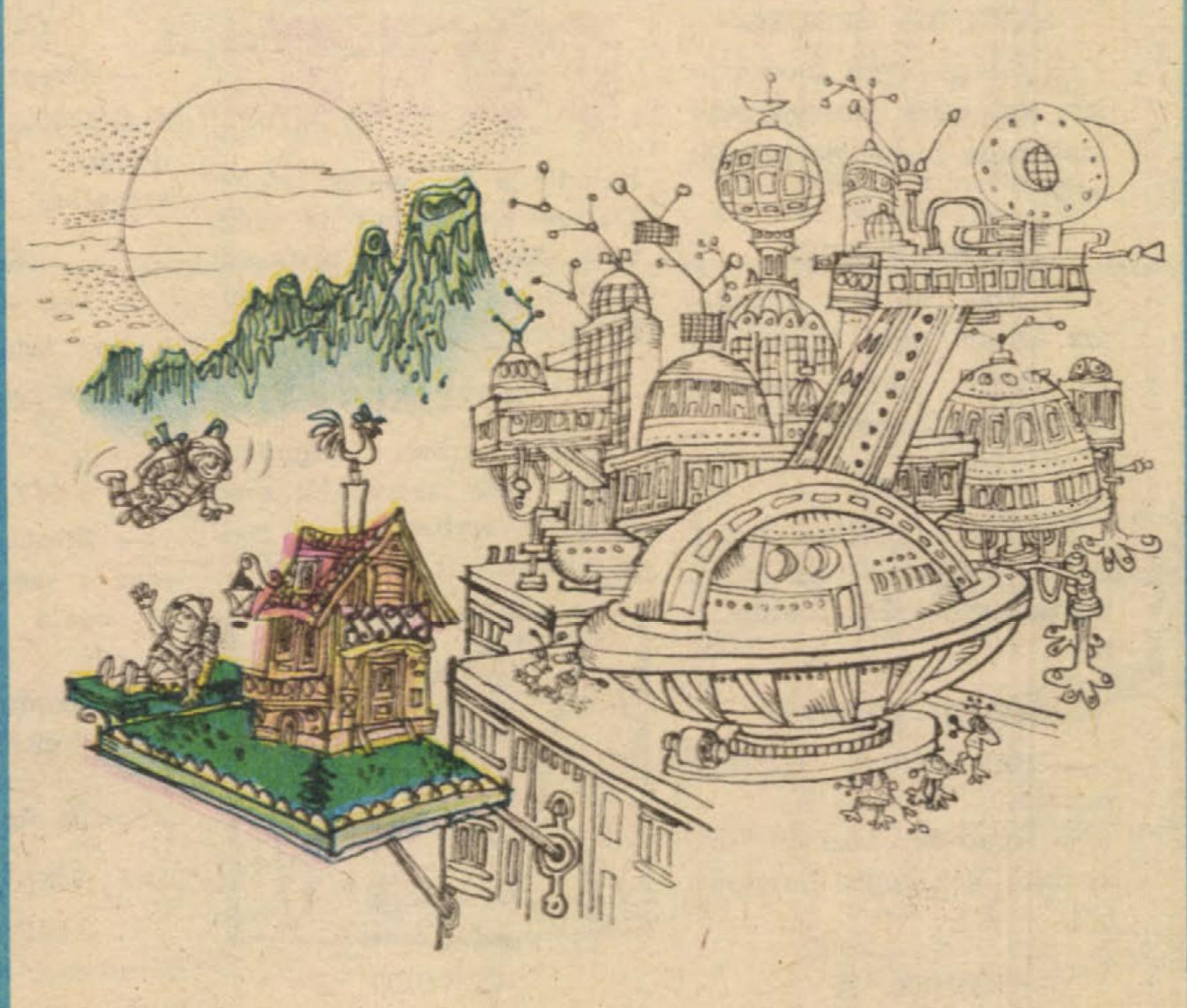
– Az igazgatónk nagyon elfoglalt, és én vagyok az első helyettese.

KORSZERŰ TÁJÉKOZTATÁS

TÚRAKOCSI

– Végre! Itt nem kellett építési engedély!

MÉRTÉK

Ménkű jópofa sztorit olvastam. Esküszöm, azt sem tudom, hogyan vagdaljam magam a földhöz örömömben.

Történt, hogy egy vidéki ember felöntött a garatra. Aztán úgy találta, legfőbb ideje, hogy kinyiffantsa régi haragosát. A jó ötletet tett követte. Az éj leple alatt beosont a haragoshoz, s mert egyszerű, őszinte lélek volt, minden teketória nélkül fejbe csapta egy sörösüveggel. Álmában. Fekve. Ahogy úgy kézrejött.

Na most erre mi történt? Sohasem találják el. Az alvó embernek feltűnt az ügy és első álmából ébredve — képzeljék el! — védekezni kezdett. A támadó azonban makacs legény volt, nem adta fel. Előkapott egy felmosófát, azzal próbált tovább girbincölni. A megtámadott ezt már majdnem zokon vette. Micsoda érdekes éjszaka, gondolhatta, esküszöm izgalmasabb, mint a Kojak, előbb sörösüveggel vágnak hókon, most meg a felmosófával, igazán nem panaszkodhatom, nincs egy unalmas percem. El is szórakozott volna akár pitymallatig ily módon, ámde eszébe ötlött valami. Uramatyám, gondolhatta, ez a rokonszenves alkoholista már fejbe vágott a sörösüveggel is, meg a felmosófával is. Most alighanem a köszörűkő jön, aztán a kisbalta, a vonyigó, a görhénc, sőt talán még a furdancs is. Ha jól számolom, ez az egy fejem van, s ugyan kapok-e újat az ÁFÉSZ-ban, ha lapossra klipfolják? S ha nem kapok, kérdés, az AFIT vállal-e ilyenfajta fődarabcserét?

Inkább kivette hát a felmosófát a támadó kezéből, s a puszta változatosság kedvéért ő is ütött. A támadó karja eltört, mire a megtámadott elment a rendőrségre és kihívta a mentőket is.

Mire a megyei bíróság vétkesnek mondta ki emberölési kísérlet bűnében.

Nem a támadót.

A megtámadottat.

A fellebbezési tárgyalás során a legfőbb bírói fórum ezt mégis szelíd túlzásnak találta és úgy döntött, hogy az illető mindössze súlyos testi sértést követett el, azt is jogos védelmi helyzetben. Ezért aztán öthónapi szabadságvesztést szabott ki rá.

Nem a támadóra.

A megtámadottra.

Mivelhogy — most jön a szép rész — túllépte a védekezés szükséges mértékét.

Tetszik ezt érteni, ugyebár? Miután álmában hókon vágták a sörösüveggel, miután felmosófával óhajtották prézlivé cincálni a fejét, ki kellett volna hívnia a Mértékhitelesítő Hivatalt, vagy legalábbis bilaterális tárgyalásokat kellett volna kezdeményeznie a támadóval.

— Nézd pajtás, eddig te ütöttél, most játsszuk azt, hogy én következem. De ígérd meg, hogy azonnal szólsz, mihelyt véleményed szerint túllépem a védekezés szükséges mértékét. Különben

örök harag és vissza a babaruhát.

Az ügy új perspektívát nyit meg előttem.

Mondjuk, megyek az utcán és valaki orvul megrúg. Mit teszek én akkor? Szájon vágom, hogy jojózni kezd a szeme? Szó sincs róla. A frász ragasszon öt hónapig staneclit. Előbb mindenesetre kérdezősködni kezdek.

— Tisztázzunk valamit, jó uram. Kérem, árulja el, vajon javítónevelő célzattal rúgott-e meg, vagy pedig egyszerű agressziónak kell tekintenem az ön akcióját? Mert, ha az előbbi eset áll fenn, kérem, fogadja gyermeki hálámat. Ha viszont mégis agresszióról van szó, akkor meghívom egy kávéra. Beülünk ide a presszóba és szép nyugodtan megtárgyaljuk, milyen ellenintézkedéseket tart még elfogadhatónak a részemről. Ugyanis a világért sem óhajtom túllépni a védekezés szükséges mértékét.

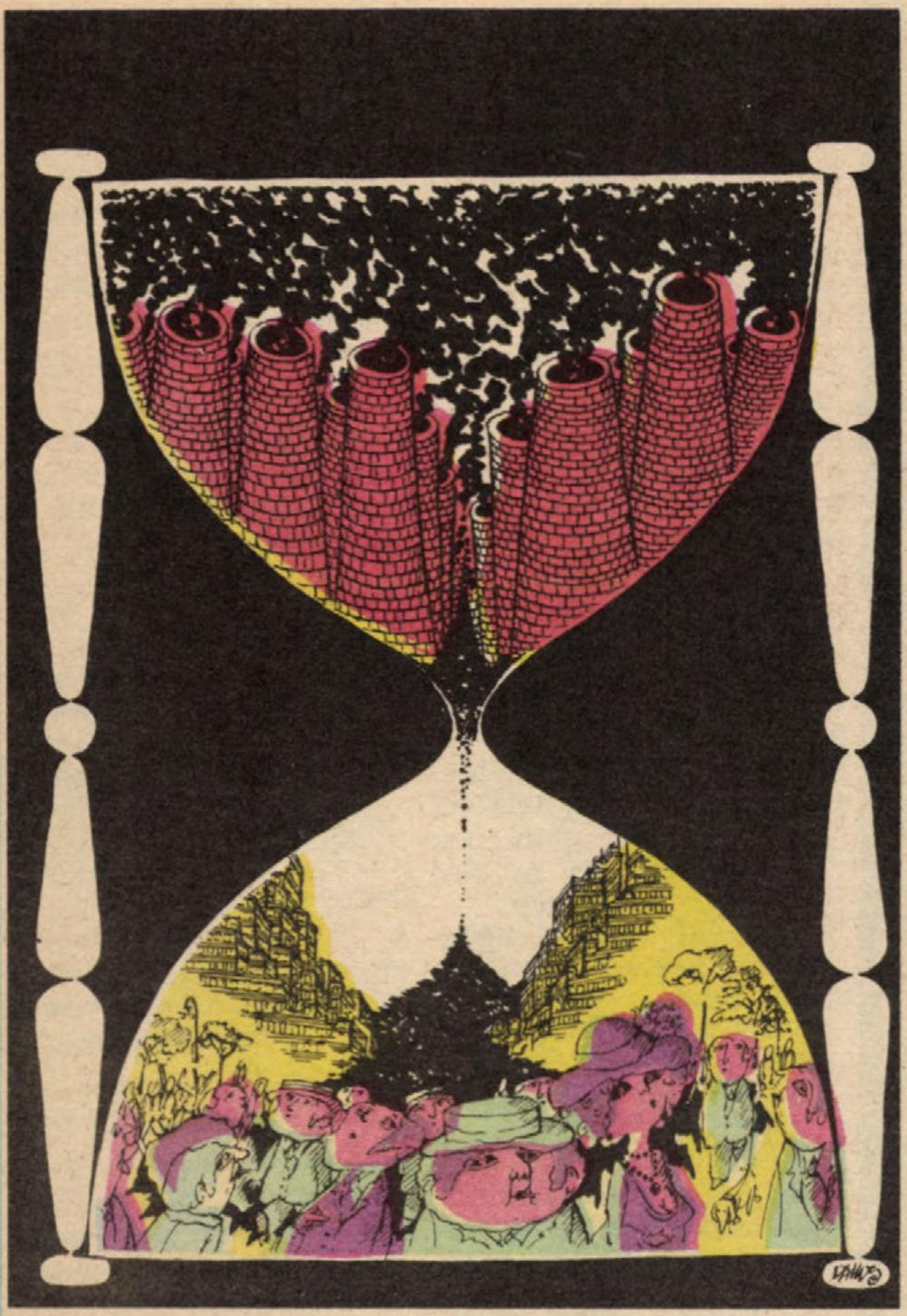
Tulajdonképpen már a tatárokat meg kellett volna kérdeznünk:

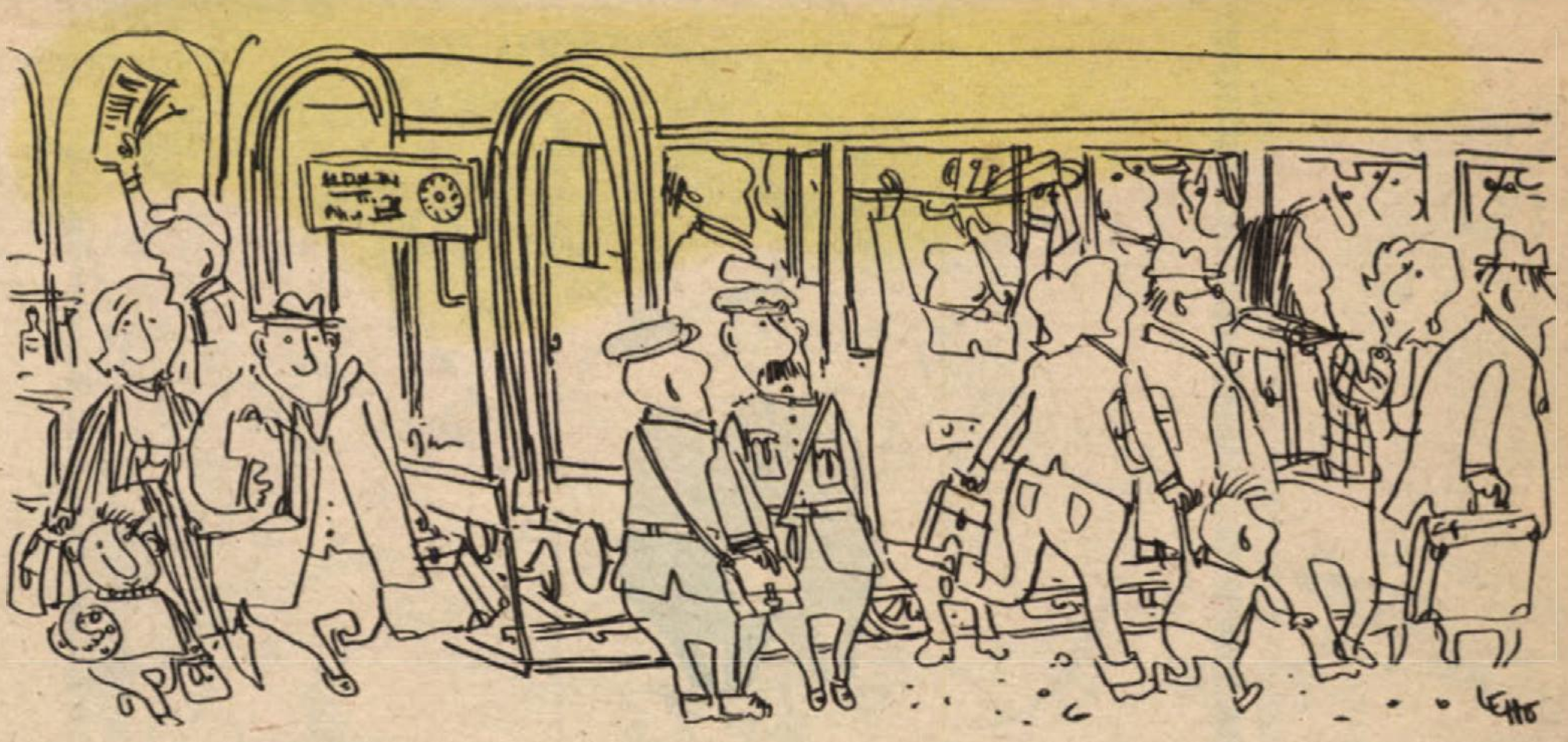
— Tessék mondani, ez most egy népi táncsoport, vagy csupán dúlni jöttek az urak?

A t. Bíróság összeteheti a kezét, hogy nem futballmeccsen kell ítélkeznie. Majd hallana valamit a szurkolóktól...

Peterdi Pál

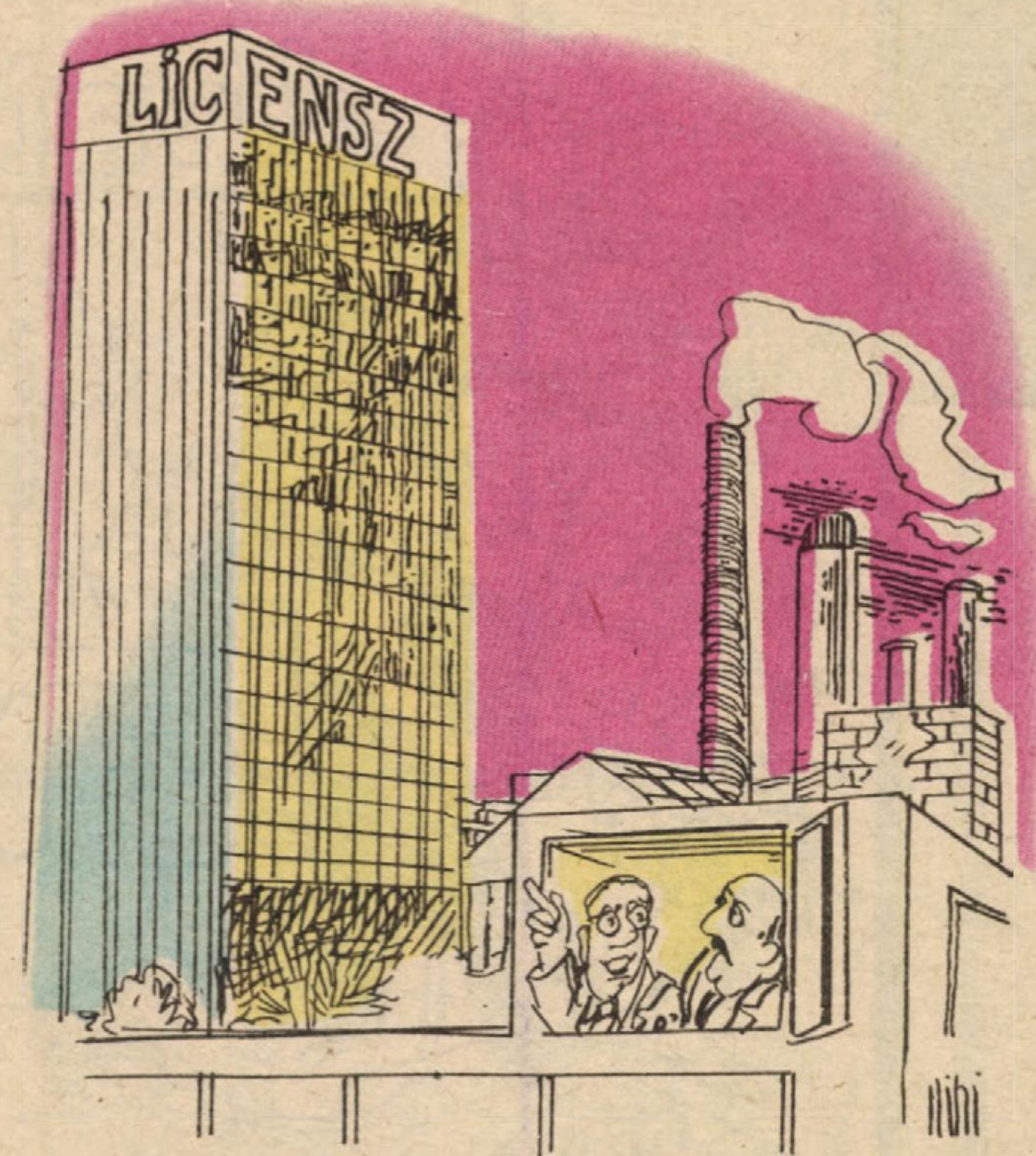
DALLOS JENŐNEK, lapunk munkatársának önálló kiállítása nyílt a Fészek Művészklubban. Ebből az alkalomból közöljük az egyik kiállított rajzot.

– Amire mindenki rájön, hogy a Balaton túlzsúfolt, piszkos és drága, megint itt az ősz!

MENŐ ÜZEM

– Ez a mi kis székházunk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A pszichiáter rendelőjében egy fiatalember idegesen magyarázza a doktornak, hogy a rokonok azért küldték ide, mert jobban szereti a pamutzoknit, mint a műszálasat.

— Hát csak ennyi az egész? — csodálkozik az orvos. — Én is jobban szeretem a pamutzoknit.

— Igazán?! — kiált fel ujjongva a páciens. — És maga mivel szereti jobban: olajjal vagy majonézzel?

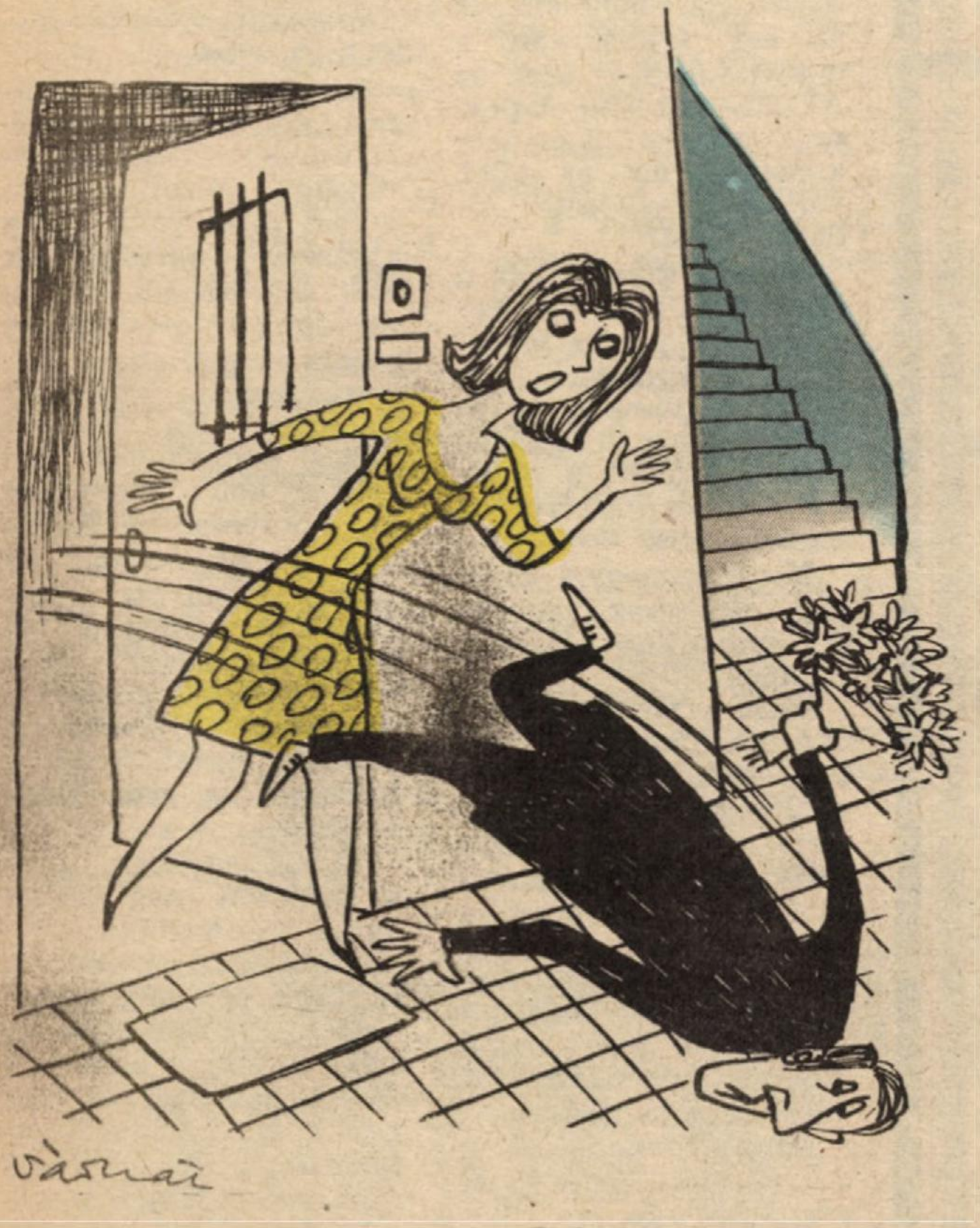

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Főnök úr, engedje meg, hogy ma korábban elmenjek az irodából, hogy még időben kiérjek a nagymamám temetésére.

— Szó sem lehet róla! Amikor legutóbb ugyanezzel az indokkal elment, összejöttek ott vagy harmincezren. Azt hiszem, ma sem lesznek kevesebben, és észre sem veszik, hogy maga hiányzik. Azon kívül ma este a televízió is közvetíti a meccset.

– Mondtam, hogy ne dicsérd Dalnokit, mert a papám Fradi-drukker!

SZILÁNKOK

SZIGORÚ VENDÉG

— Én az ilyen modortalan, goromba kiszolgálásért csak húsz forint borravalót adok!

FURCSA ESET

— Most, miután nyugdíjas lettem, úgy érzem, itt az ideje, hogy valami szakmát válasszak.

HÍR

Egy tapasztalatlan, fiatal lány elcsábított egy még tapasztalatlanabb fiatalembert.

NYÁRI TERVEK

— Hol töltitek az idei nyarat?

— Angolok között. Rokonaim érkeznek Londonból.

IDILL A MOZGÓLÉPCSŐN

Csak egy pillanatra látták egymást. A férfi felfelé haladt, a nő pedig lefelé. De ez a pillanat is elég volt ahhoz, hogy biztosan tudják mindketten: ő nem az igazi.

KÖZÉPKOR

— Jó szóra vágyom. Miért nem szeretnek engem az emberek? — panaszkodott az inkvizítor.

VENDÉG

A legkedvesebb vendég az, aki táviratilag lemondja a látogatását.

ÖREGEDÉS

— Öregszem — mondta a filozófus. — Mások gondolatai sem jutnak az eszembe.

JELENTÉS

A mai napon befejeztük a ház tatarozását. Holnap megkezdjük a ház tatarozását.

NYUGTATÓ

— Ébredés után elolvasom a reggeli lapokat. Ettől egész napra megnyugszom.

— Magát nem izgatja a nemzetközi helyzet?

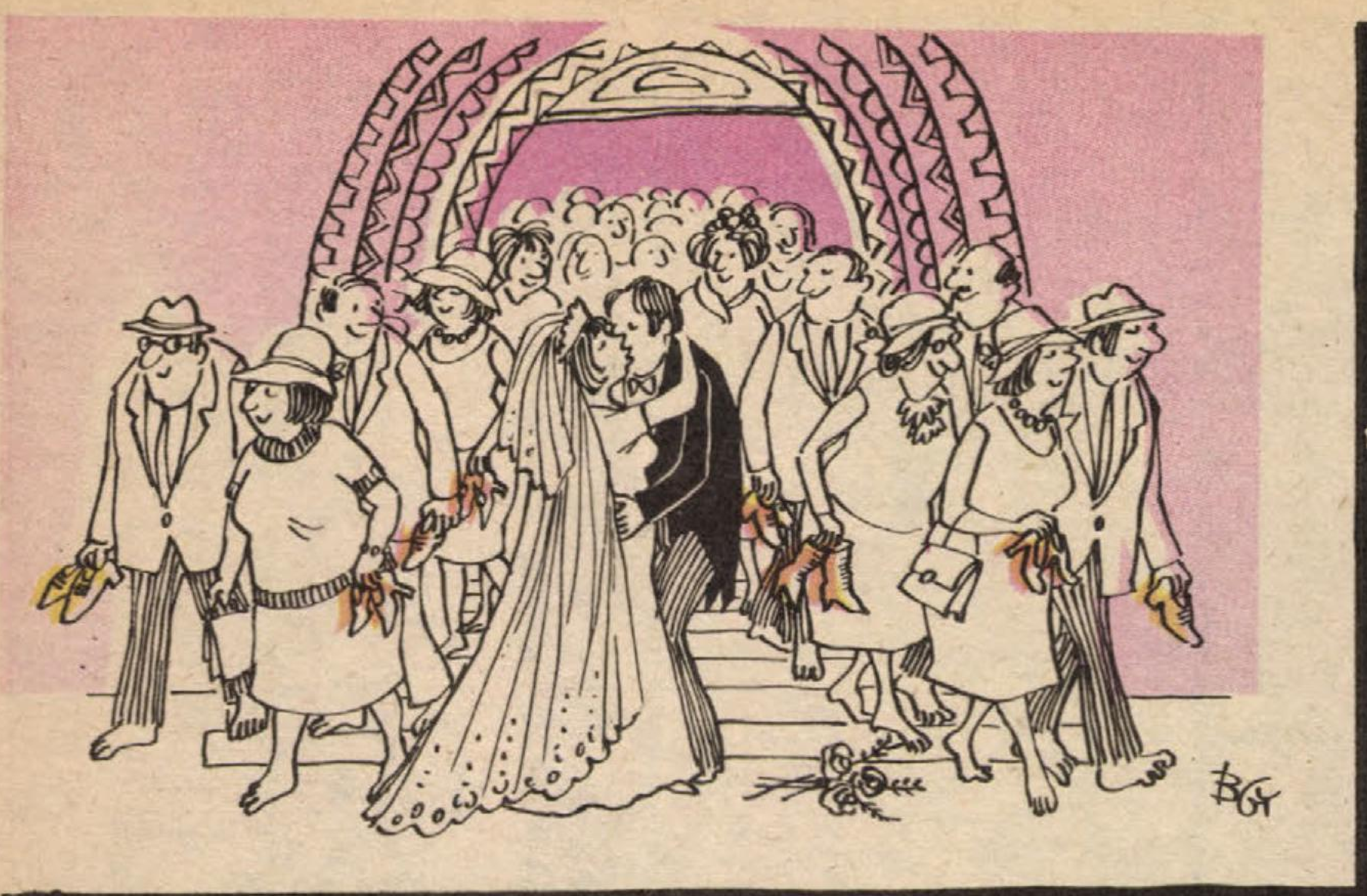
— Én az 1900-as reggeli lapokat olvasom...

KELLEMETLEN FRÁTER

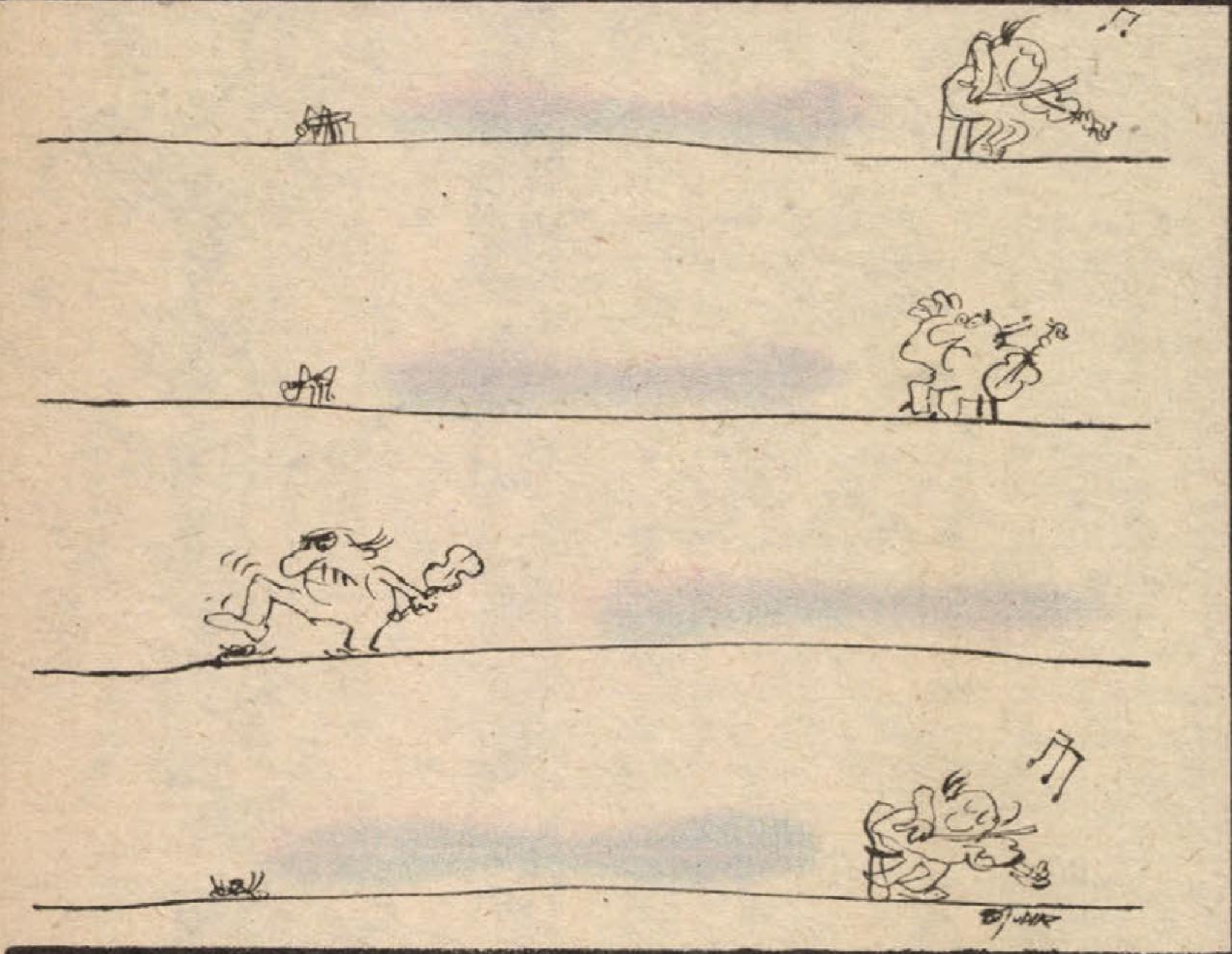
Y. kellemetlen fráter. Mindenkinél többet akar tudni, s valóban mindenkinél többet tud.

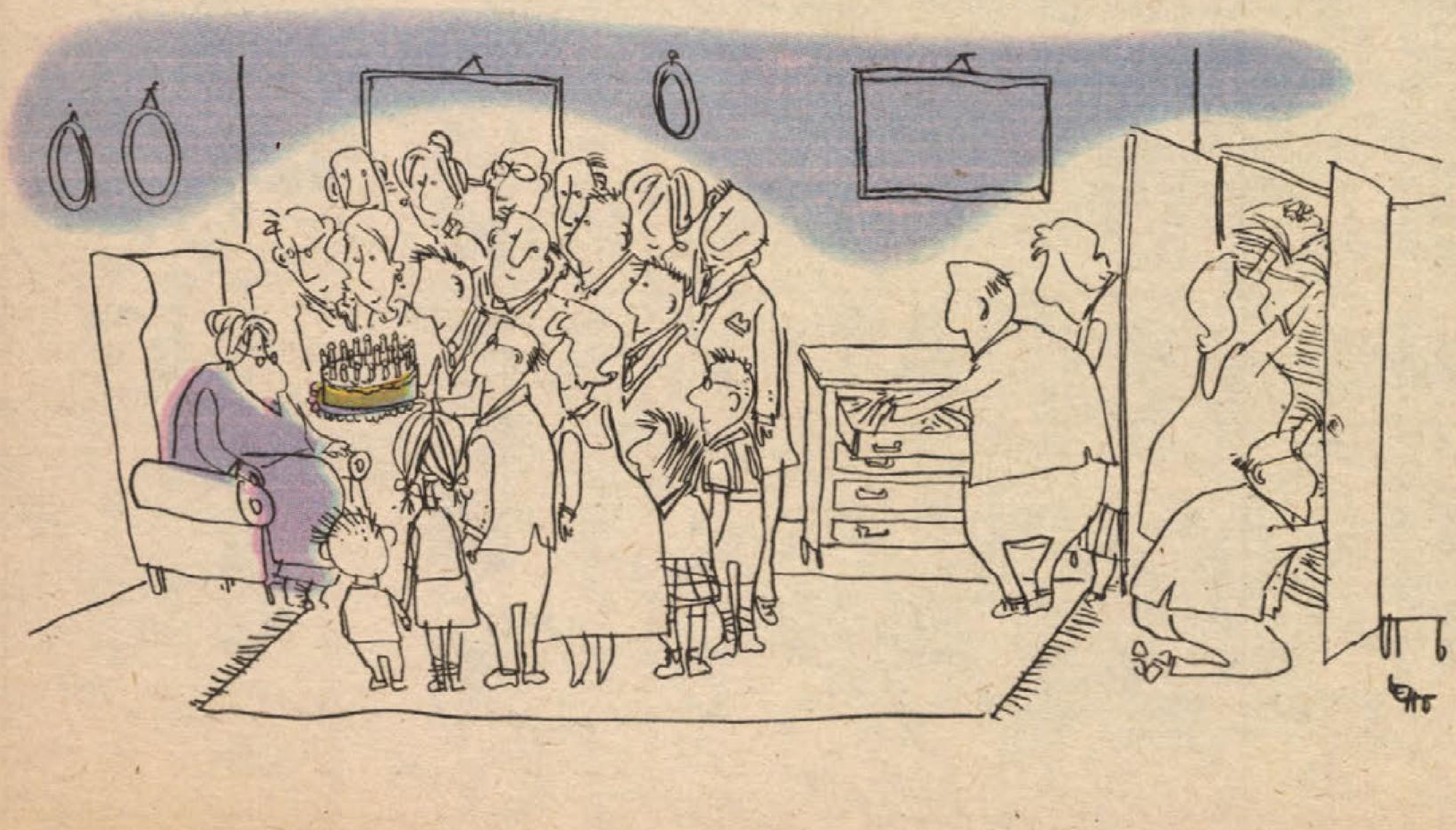
Galambos Szilveszter

ÁHITAT

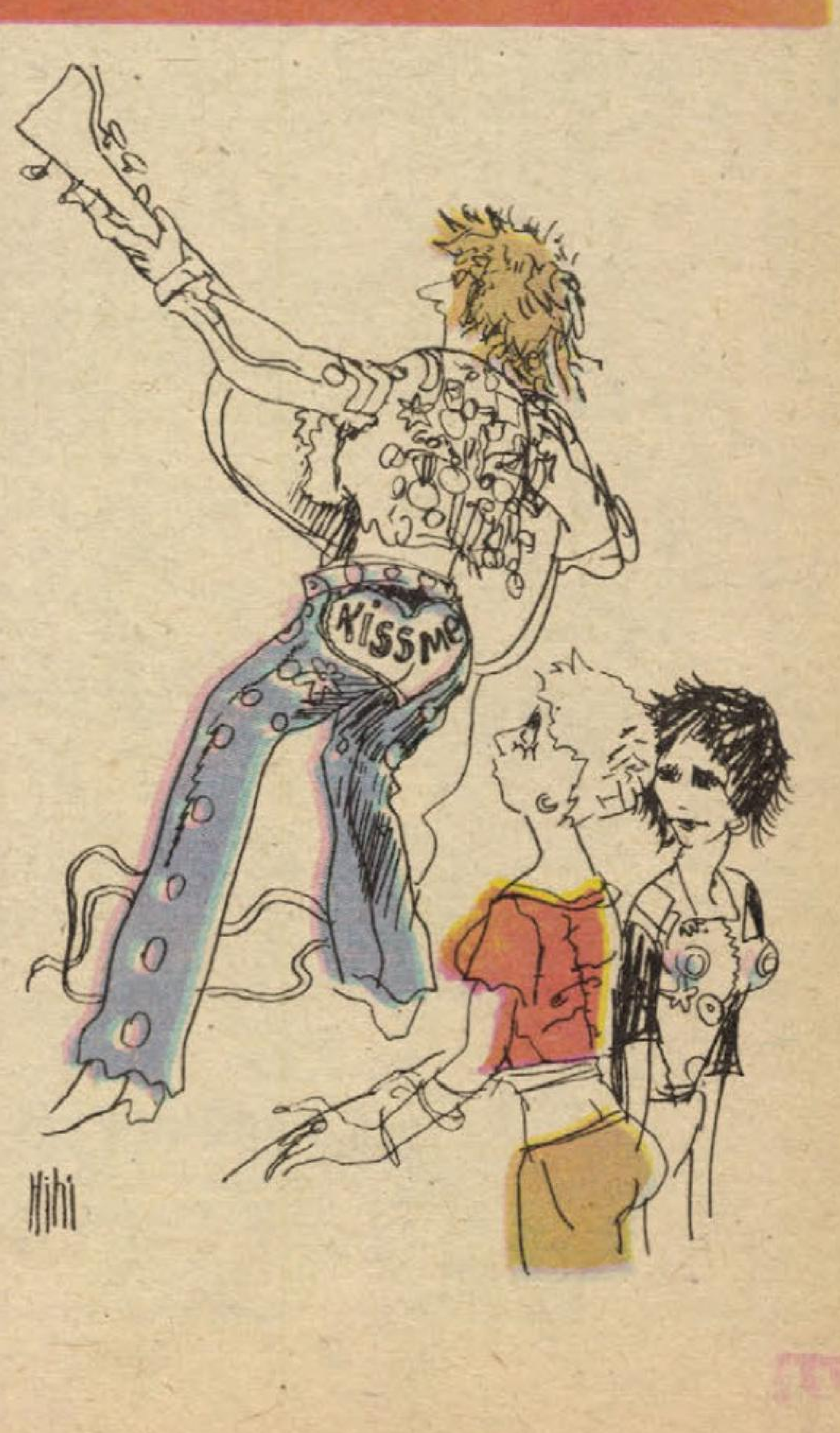

BRENNER,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
DALLOS,
HEGEDŰS

IMPORT HUMOR

MŰTÉT

MUNKASZERVEZÉS

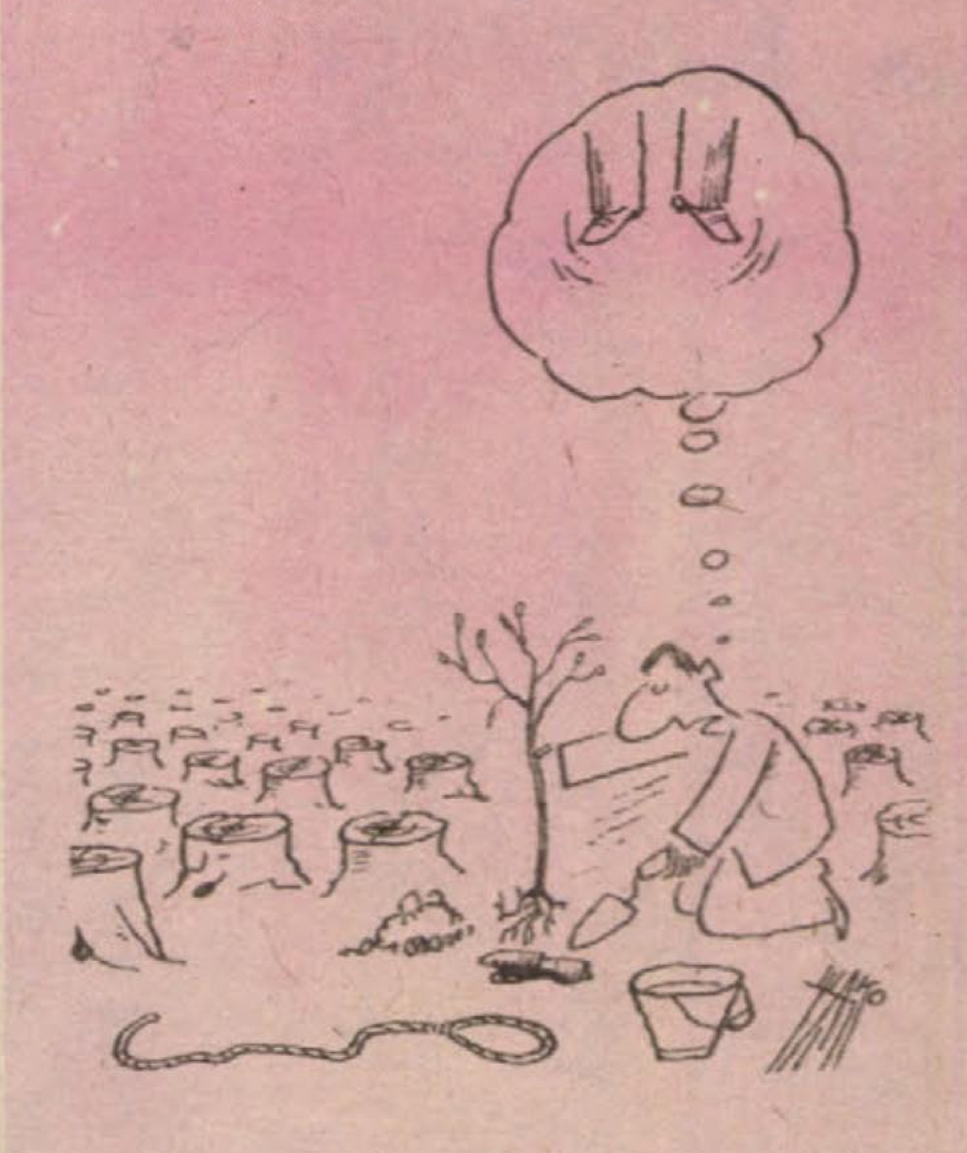
UDVARIAS FÉRFI

CSODA

ELŐRELÁTÁS

Aszongyák

hogy Hollywood, az egykor tündöklő amerikai filmálomváros teljesen lezüllött, zsebtolvajok, utcai rablótámadások, és — bocsánat! — prostituáltak valóságos fellegvára lett.

Az embernek erről Wilde híres aforizmája jut az eszébe, amely valami olyasmit állított, hogy nem a művészet utánozza a természetet, a valóságot, hanem a természet, a valóság utánozza a művészetet, ez bármilyen fantasztikusan is hangzik, mégis tökéletesen ráillik Hollywood esetére, ahol addig gyártották (majdnem azt mondtam, futószalagon, de mindenesetre filmszalagon) a gengsztertámadásokat, a rablógyilkosságokat, a félvilági hölgyek tömegét, szóval addig agyalták ki ezeket a dolgokat a filmírók, míg az élet, a valóság megirigyelte őket és azt mondta, hogy na öcskösök, ti piti forgatókönyvírócskák, majd én megmutatom nektek, hogyan kell ezt csinálni, ez így sokkal izgalmasabb és életszagúbb lesz, a közönségnek egy jól megrendezett rablásért nem kell bemennie a moziba (ami pénzbe kerül), csak ki kell mennie az utcára (ami nem kerül pénzbe), sőt még szerepet is kaphat a rablótámadásban (amit a filmen nem kaphatott), mégpedig az áldozat szerepét, de a mohón keresett izgalom mindenképpen megvan, gondoskodnak róla a gengszterek, az utcai rablótámadók, a zsebtolvajok és a szerelem mesteremberei, illetve mesterasszonyai.

Attól tartok, hogy a régebbi filmszörnyek, Frankenstein, Drakula, meg a többiek ma nem élnének meg Hollywoodban, olyan nagy a civilkonkurrencia.

(gergely)

– Mondd, fiacskám, mi értelme van, hogy három éve minden este elátkozod a házkezelőséget?

TÜCSÖK és BOGÁR

A kis teve és a csacsi

Mi rájöttünk: az a kis teve és a csacsi, aki ezeket kis tevének és csacsinak nézi.

(A Filmszem c. lapból nyírta Hágel Ágnes, veresegyházi olvasónk)

és a tojással kapcsolatos szokások elterjedtségére. A tojás ősidők óta szinte egész Európában és Ázsiában a termelékenység általános szimbóluma. A festett tojást — a ..szítés sok vidéken szinte különálló népművészeti ág — sok országban isme-

Tikmonnyal a termelékenységért!

(Az Észak-Magyarország c. lapból ollózta Spisák Ferenc, miskolci olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

vadkerten az elmúlt színházi évadra 200 bérlőt szerveztek a kecskeméti Katona József Színház előadásaira. A legutóbbi *magyar nóta estén* 290 fizetett néző volt. A Kultúrházban zenei szakkör műkö-

A közönségszervezés legkorszerűbb módja.

(A Magyar Nemzetből nyírta Fürst Istvánné)

Kenderzsineg — műanyagból

Volt egyszer egy ember, szakálla volt műanyag...

(Az Esti Hírlapból ollózta Szabó Lajos)

Fényes Adolf: Testvérek

Ezek ugyanis ikrek, s a másik pontosan ilyen. Akkor meg miért strapálja magát a festő?

(A Veszprém megyei Naplóban észlelte Farkasdy László, pápai olvasónk)

TRIBÜN

A New York Mets baseballcsapata hosszú évekig a pofozógép szerepét töltötte be a bajnokságban. A Mets vezérszurkolója, George Burns, a híres komikus mondta:

— A színészi pálya egyszerű dolog. A legfontosabb, hogy bármikor tudjál sírni és nevetni. Nos, ha nevetni akarok, a csapatomra gondolok. Ha meg sírni — akkor is.

*

Irina Rodnyina tizedik világbajnoki aranyérmét nyerte a műkorcsolyázók ottawai csúcstalálkozóján. Egy riporter megkérdezte: mikor akarja abbahagyni?

— Pontosan megmondhatom — volt a válasz. — Egy versennyel az első vereségem előtt.

Franklin Jacobs 18 éves és 173 centi magas. A fedettpályás idény során 232 centit ugrott, 59 centivel többet saját termeténél.

— Semmi okát nem látom — mondta Dragan Tancic, a nyugatnémet atléták mestere —, hogy miért ne ugorhatna egyszer egy kétméteres legény is 59 centivel nagyobbat, mint saját testmagassága.

Az 259 centiméter! Kibic, edzőnek semmi sem drága.

*

Gyilkos ügy volt a West Ham—Chelsea mérkőzés. A mentők kilencven percig szinte szakadatlanul ki-be rohangáltak a hordággyal. A BBC este felvételről közvetítette a meccs részleteit. A gorombább epizódokat előzőleg gondosan kihagyták. Adás után Brian Mears, a Chelsea menedzsere betelefonált a stúdióba.

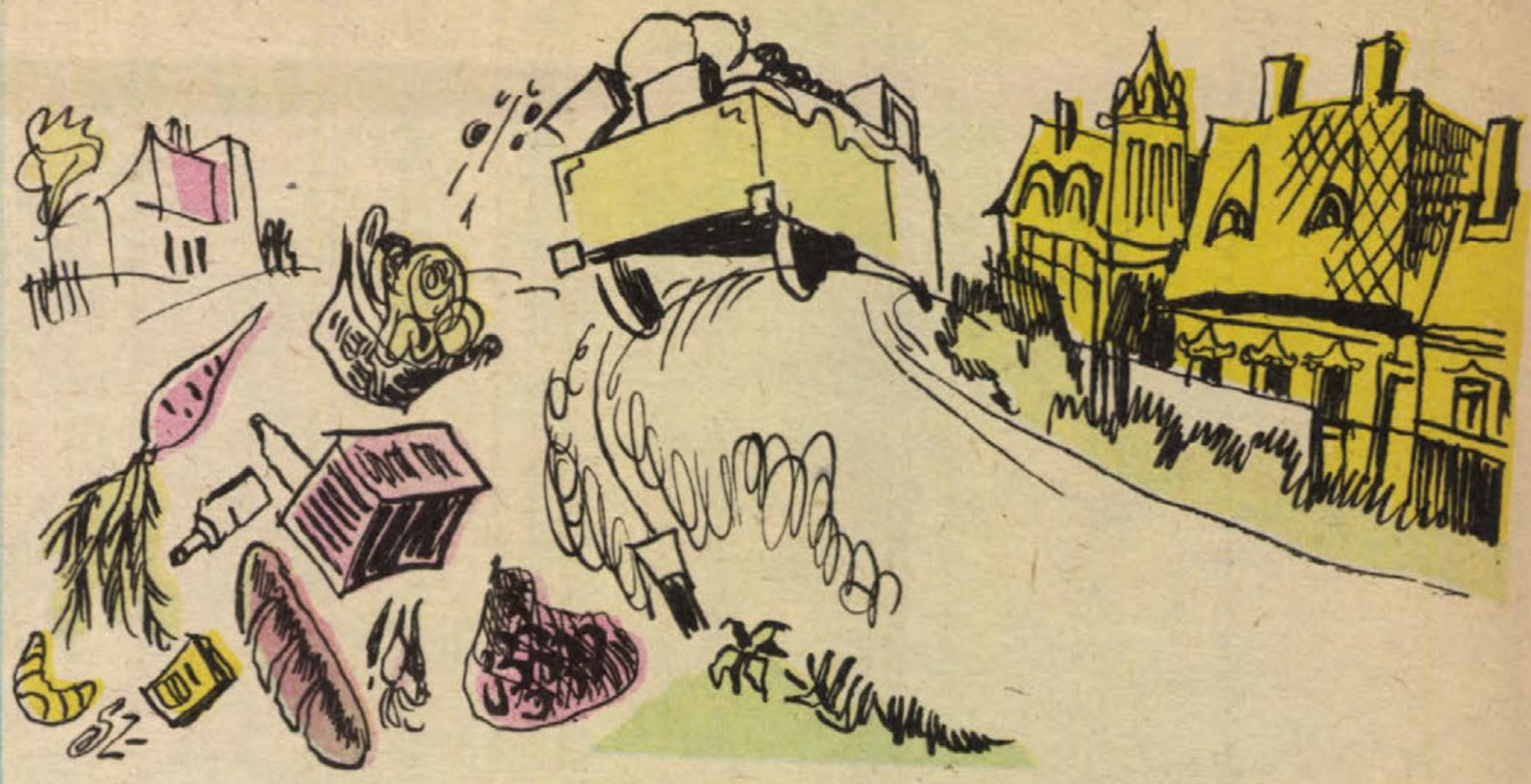
— Mondják, kérem, biztos, hogy nem valami más meccset közvetítettek?

*

A menedzser életében két szép pillanat van — mondta Brian Clough, az angol futballvezérkar fenegyereke. — Amikor szerződtetik és amikor kidobják. Nos, velünk ez olyan gyakran ismétlődik, hogy szinte szakadatlan boldogság az életünk.

(p. p.)

A PEREMKERÜLET ELLÁTÁSA

apróságok

Kicseréltük nézeteinket a főnökömmel… Azóta nem találom a sajátomat!

**

Fiatal korában még futott az álmok után… Ma már reggelente kocsi jön érte.

**

Az igazgató próbálta megmagyarázni a bizonyítványát… Ekkor derült ki, hogy nincs is neki!

**

A nagyothalló embereket szeretem. Velük én is kedvemre kiabálhatok!

**

Családunkban a feleségem lett a pénzügyminiszter, én pedig tárca nélkül maradtam.

A munkahelyünkön nincs üzemi koszt. Így aztán egymást eszik a munkatársak!

**

Ma már nem kell attól félni, hogy sok bába közt elvész a gyerek… A kórházban is munkaerőhiány van!

**

Kezdetben vaskézzel próbált rendet teremteni, de aztán ő is berozsdásodott!

**

Az emberek nem egyformák… Van aki a száját tartja, van aki a markát!

Kiss György Mihály

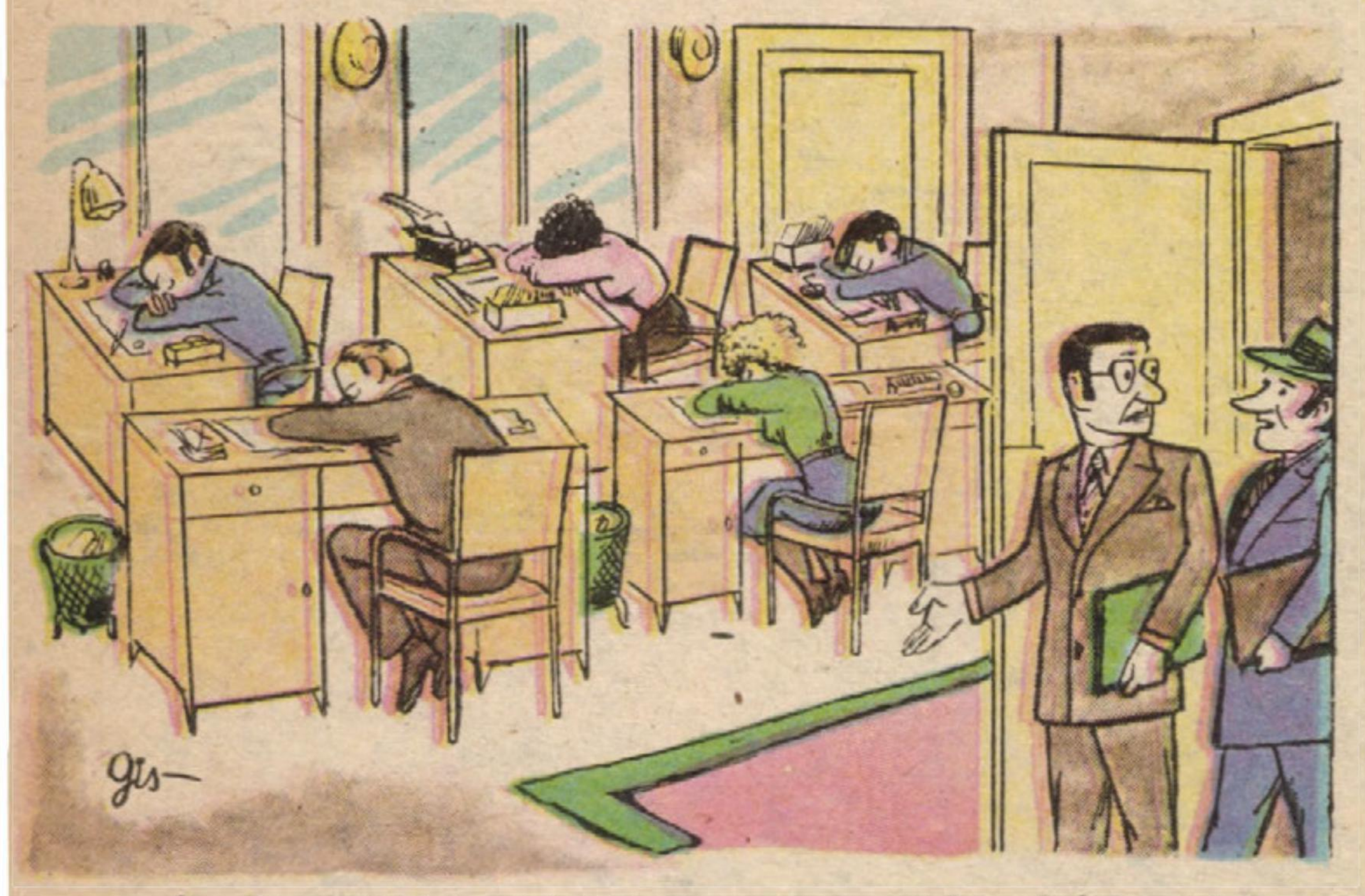
– Már megszegi?

GYÁRIGAZGATÓK

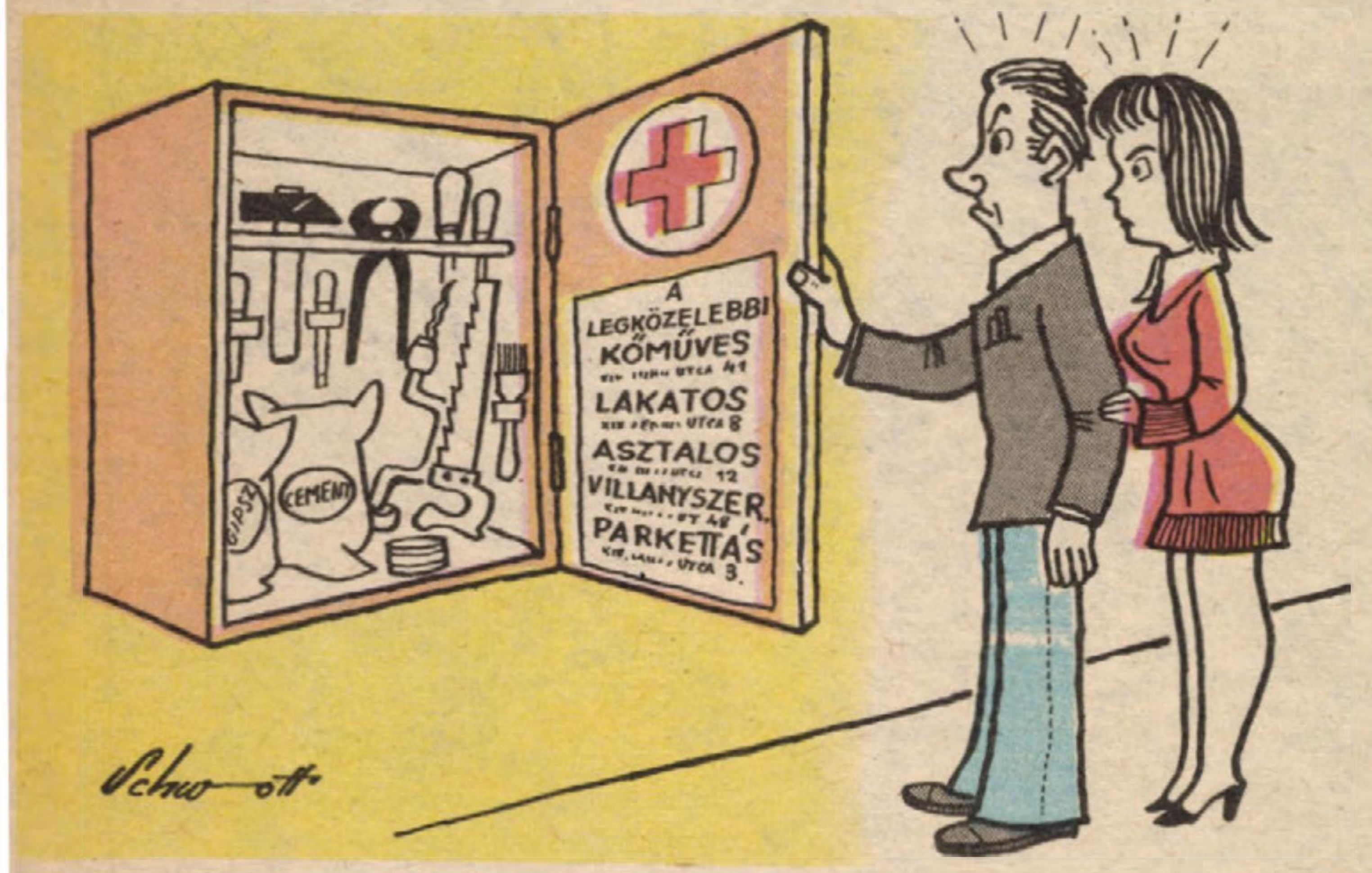
– Szocialista szerződést kössünk, vagy csak simát?

KÖZMŰVELŐDÉS

– Az én osztályom dolgozói naponta műsorzárásig nézik a tévét...

SEGÉLY-SZEKRÉNY ÚJ LAKÁSOKBA

Egy fiatalembert elhagyja a szerelme. Rettenetesen elkeseredik, mozdulatlanul ül egyhelyben és mereven bámul egy pontra.

— Ne búsulj, fiam — nyugtatja az apja —, fiatal és jóképű fiú vagy, találsz te magadnak minden ujjadra tízet is, akár már holnap.

— Tudom, papa, de mit csináljak ma?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-16 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

BOLDOGTALAN HÖLGY SÓHAJA

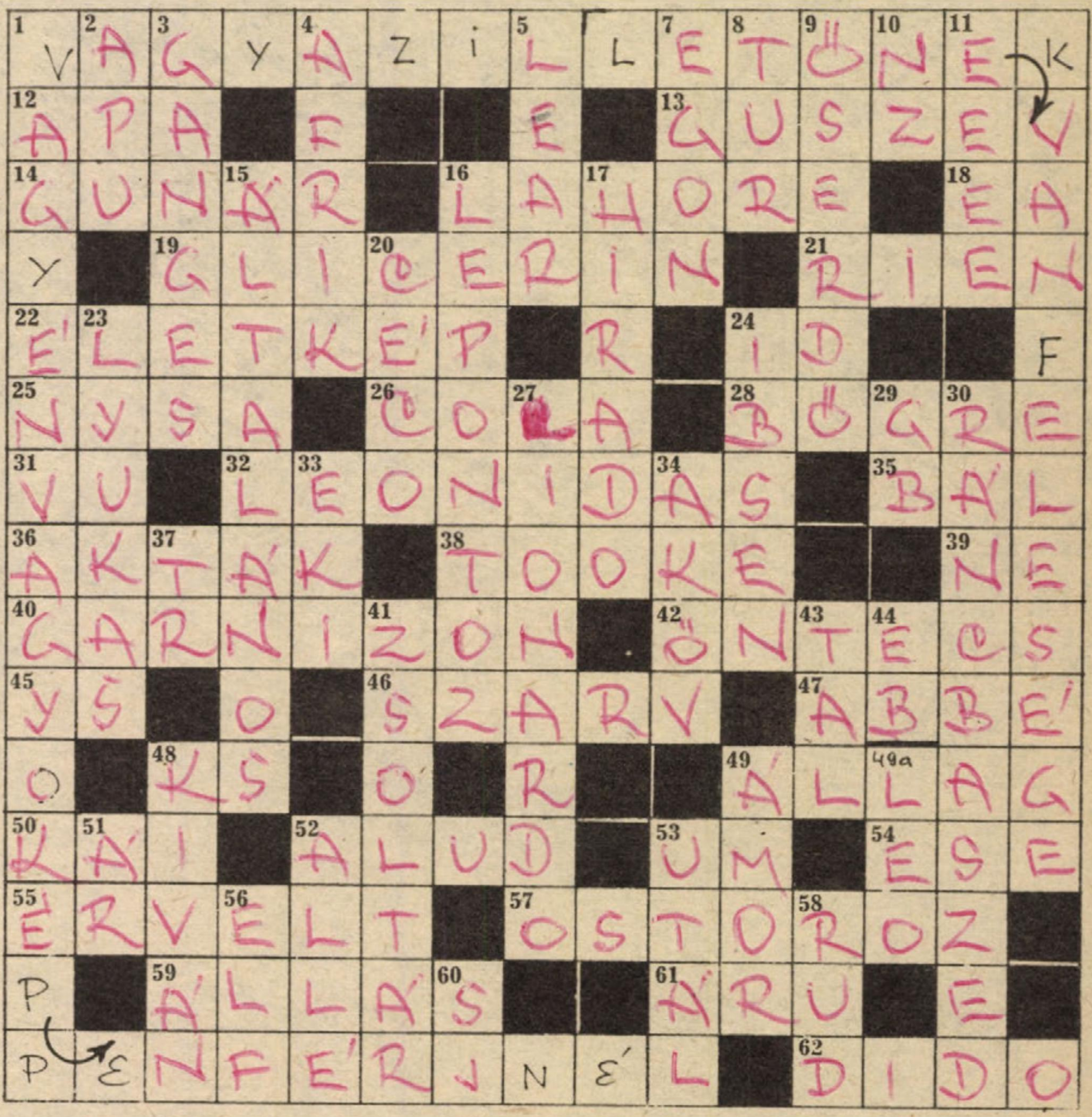
— Borzasztó balszerencsém van... — sóhajtott a boldogtalan hölgy —, ha valakibe beleszeretek, — és így fejezte be: vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. A család feje
13. Egy pesti utca neve az V. kerületben
14. A lúd himje
16. Nagy város Ázsiában
18. E. A.
19. Növényi olajok fő alkotórésze
21. Semmi — franciául
22. Leíró irodalmi műfaj
24. Rövidítés nevek előtt
25. Törpe-autóbusz ismert márkája
26. Trópikus növény (népszerű üdítő ital készül a terméséből)
28. Csuporféle kis edény
31. V. U.
32. Spártai király, a thermopülei hős
35. Táncmulatság
36. Ugyiratok
38. Angol közgazdász, a szabadkereskedelem híve (1774—1858)
39. A neon vegyjele
40. Helyőrség
42. Az acélgyártás középterméke
45. Y. S.
46. Állati dísz
47. Apát
48. K. S.
49. A dolog állandó alapja (jogi kifejezés)
50. N-nel a végén: az első gyilkos
52. Háziszárnyas (névelővel)
53. Német prepozíció
54. M-mel: gyermekaltató
55. Érveket hozott fel
57. Keményen elítélő szavakkal bírál
59. Fizetett elfoglaltság
61. Portéka
62. Karthágó alapítója

FÜGGŐLEGES

2. A vízsz. 12 beceneve
3. India nagy folyója
4. Kárpitosmunkák tömítőanyaga
5. Shakespeare királya
7. Ritka férfinév
8. A Tisza bal oldali mellékfolyója
9. Dzsungel
10. N. Z.
11. Azonos betűk
15. Mindenre és mindenkire vonatkozó
16. Az ökölvívás bírája, ha részrehajló
17. Mozik állandó műsorszáma
20. Nagy felhajtás, nagy hűhó
23. Az ilyen órának örül a diák
24. Nagy norvég drámaíró
27. A reneszánsz egyik kiemelkedő művészalakja
29. G. B.
30. Keményen megfegyelmez, rendet teremt
33. E. K. I.
34. Autóközlekedési vállalat
37. T. R.
41. Vallásos költemény
43. A sakkozás exvilágbajnoka
44. Háziállat
48. Ohajt
49. A szerelem istene
49a. Férfinév
51. Veszélyes víztömeg
52. Fasor
53. Undort érez valami iránt
56. ...ogult (nem tárgyilagos)
58. Szekér tartozéka
60. S. J.

KÖNYVÜZLETBEN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

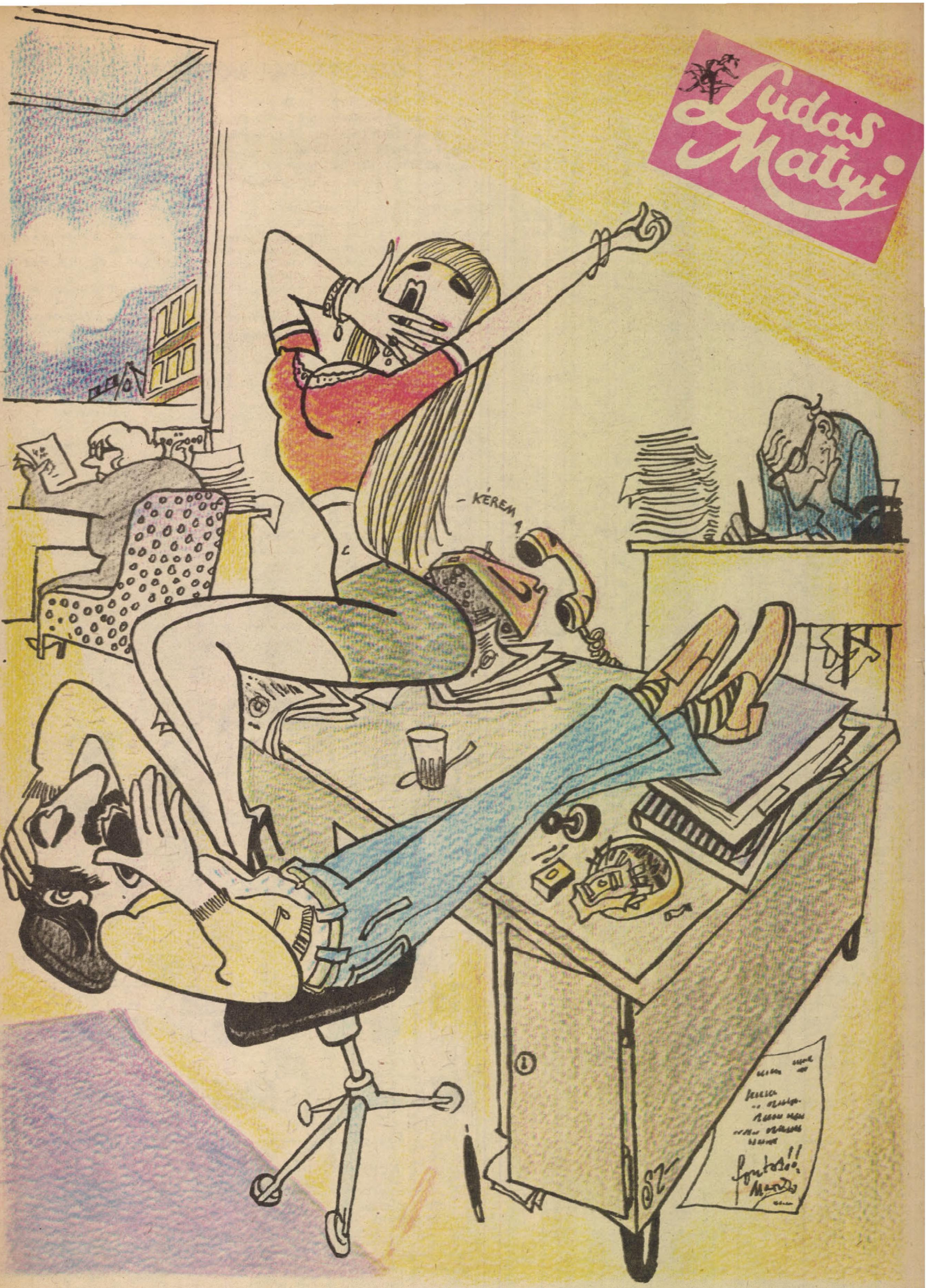
— Mondja, uram, írt valamit valaki sötétkék bőrkötésben?

200—200 forintot nyert:

Molnár József, 1106 Bp., Maglódi út 89.
Kiss Gyuláné, 4335 Kántorjánosi, Arany J. u. 22.
Zólyom Ferenc, 2030 Érd VI., István u. 32.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Szű-Szabó József rajza

ELŐHÉTVÉGE — *De jó, hogy már szerda van!*